

ROMÂNIA

**Planul de contingență al
României pentru pesta
porcină africană**

**Ediția a IIIa
Februarie 2016**

CUPRINS

Capitolul 1	Prevederi Generale Prevederi legislative
Capitolul 2	Costurile combaterii bolii
Capitolul 3	Lanțul de Comandă
Capitolul 4	Centrul Național de Combatere al Bolilor
Capitolul 5	Centrul Local de Combatere al Bolilor Cooperarea între CNCB, CLCB și alte autorități
Capitolul 6	
Capitolul 7	Grupul de experți pentru pesta porcină africană
Capitolul 8	Resurse (personal, laborator, echipament)
Capitolul 9	Vaccinarea de urgență
Capitolul 10	Programe de instruire pentru personal
Capitolul 11	Programe de informare și conștientizare a publicului
Capitolul 12	Distrugerea cadavrelor în cazul unei epidemii majore

ABREVIERI:

ANSVSA: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

CNCB: Centrul Național de Combatere al Bolilor

CNSSU: Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență

CLCB: Centrul Local de Combatere al Bolilor

DGSVSA: Direcția Generală Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

DSA: Direcția Sănătatea Animalelor

DSVSA: Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

GNE: Grupul Național de Experți

MADR: Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

MAI: Ministerul Afacerilor Interne

PPA: Pesta Porcină Africană

SSV: Șeful Serviciilor Veterinare

UE: Uniunea Europeană

UCD:Unitatea Centrală de Decizie
UOC:Unitatea Operațională Centrală
UCS:Unitatea Centrală de Sprijin
ULD:Unitatea Locală de Decizie
UOL:Unitatea Operațională Locală
ULS:Unitatea Locală de Sprijin
CJSU: Comitetul Județean pentru Situații de Urgență

PREVEDERI GENERALE

Obiective

Prezentul plan de contingență a fost elaborat pentru a îndeplini cerințele stipulate de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 99/2006, modificat prin Ordinul ANSVSA 7/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile pentru controlul peștei porcine africane, ce transpune Directiva Consiliului 2002/60/CE.

Scopul planului este de a stabili, într-un cadru legal, cum vor fi dirijate și controlate intervențiile în focarele de pesta porcină africană. Planul include prevederi privind nominalizarea și atribuțiile factorilor de decizie și de intervenție în focare, resursele financiare, de personal și de echipamente, necesarul de instruire, modul de comunicare a crizei și modul de ecarisare a materiilor de risc rezultate din focare, în vederea unei reacții prompte în cazul unor alerte de boală și a reducerii riscului de răspândire a virusului bolii.

Procedurile detaliate care vor fi adoptate de către serviciile veterinare, personalul din teritoriu și liderii Centrului Local de Control al Bolii, în cazul unui focar de PPA sunt stabilite în „Manualul operațional pentru intervenția în focarele de pesta porcina africană” (la porcii domestici) și „Manualul operațional pentru combaterea peștei porcine clasice și a peștei porcine africane la porcii mistreți” care fac parte din prezentul Plan de contingență.

Acest Plan de contingență va fi revizuit și îmbunătățit ori de câte ori este necesar, dar cel puțin odată la fiecare 5 ani.

Definiții

În înțelesul prezentului Plan de contingență unic, se aplică următoarele definiții:

situația de urgență: eveniment excepțional, cu caracter nonmilitar, care prin amploare și intensitate amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale importante, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse suplimentare și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;

situație de urgență epidemiologică veterinară: eveniment excepțional care afectează sănătatea publică, a animalelor și/sau cu impact economic deosebit de pe teritoriul României care, prin amploare și intensitate, amenință sănătatea animală și siguranța alimentelor și, implicit, sănătatea populației și mediul înconjurător, iar pentru restabilirea stării de normalitate este necesară adoptarea de măsuri și acțiuni

urgente, alocarea de resurse suplimentare importante și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate în combaterea bolilor;

exploatație: orice incintă împrejmuită, cu unul ori mai multe adăposturi, sau orice loc în care sunt ținute animale

mediu sălbatic: locul/biotopul situat pe teritoriul României unde animalele sălbatice trăiesc în libertate

focar de boală: exploatația sau locul situat pe teritoriul României în care se găsesc animale și în care s-a confirmat oficial unul sau mai multe cazuri de boală;

caz de boală: confirmarea oficială a oricărei boli transmisibile ale animalelor și zoonozelor, la unul sau mai multe animale

confirmare oficială: atestarea prin buletin de analiză de confirmare a faptului că agentul patogen al unei boli este prezent în proba analizată

alertă: activarea structurii operaționale a autorității competente centrale;

animale (animale domestice sau salbatice): animal - mamifere, păsări domestice și sălbatice, pești, albine, viermi de mătase, batracieni, moluște, gasteropode, crustacee și tunicate;

deținător de animale - orice persoană fizică sau juridică care are în responsabilitatea sa animale;

proprietar de animale: orice persoană fizică sau juridică care are în proprietate animale;

autoritate competentă centrală: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;

situație de risc pentru sănătate – pericol eventual de transmitere a unei boli la animale, mai mult sau mai puțin previzibil, cu efect asupra sănătății animale ori/și umane.

CAPITOLUL I PREVEDERI LEGISLATIVE

Baza legală pentru controlul PPA în România, o constituie Directiva 2002/60/CE a Consiliului de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane, transpusă în legislația națională prin Ordinul ANSVSA nr. 99/2006, modificat prin Ordinul ANSVSA 7/2010.

1.1. Prevederi pentru domenii specifice

1.1.1. Notificarea cazurilor suspecte de PPA

Prezența sau suspiciunea pestei porcine africane este notificată obligatoriu și imediat autorității veterinare competente teritorial, în conformitate cu prevederile Art. 3 ale directivei menționate.

Astfel, vor fi notificate imediat următoarele:

- focarele de PPA suspecte sau confirmate în toate exploatațiile, comerciale sau nonprofesionale;
- focarele de PPA suspectate sau confirmate în abatoare și mijloacele de transport;

- cazurile de PPA suspectate sau confirmate la mistreți .
Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să notifice boala și să furnizeze informații Comisiei Europene și Statelor Membre cu privire la cazurile ulterioare confirmate la porcinele dintr-o zonă infectată.

În completarea Manualului operațional, următoarele măsuri trebuie adoptate odată cu notificarea :

1.1.2 Măsuri în caz de suspiciune a prezenței PPA într-o exploatație

Măsurile ce vor fi aplicate în exploatația afectată sunt prevăzute la Art. 4 al Directivei 2002/60/CE, după cum urmează:

1. În cazul în care, într-o exploatație, se află unul sau mai mulți porci la care se suspectează infecția cu virusul pestei porcine africane, ANSVSA se asigură că sunt instituite măsuri de investigare pentru confirmare ori infirmare a prezentei bolii respective, în conformitate cu procedurile stabilite în manualul de diagnostic.

Atunci când un medic veterinar oficial vizitează exploatarea, trebuie întreprins controlul registrului de exploatare și al mărcilor de identificare a porcilor.

2. Atunci când ANSVSA consideră că prezenta pestei porcine africane într-o exploatare nu se poate infirma, exploatarea trebuie imediat plasată sub supraveghere oficială și dispune următoarele măsuri:

2.1. efectuarea recensământului tuturor categoriilor de porci din exploatare și, pentru fiecare categorie, să se precizeze numărul de porci deja bolnavi, morți sau susceptibili de a fi infectați; recensământul se va actualiza ținând seama de porcii născuți și morți în perioada de suspiciune; datele acestui recensământ vor fi prezentate la cerere și vor putea fi controlate la fiecare vizită;

2.2. menținerea în adăposturi a tuturor porcilor din exploatare și interdicția mișcării;

2.3. interzicerea intrării porcilor în exploatare sau ieșirea lor din aceasta. Atunci când este necesar, autoritatea veterinară competentă teritorial poate să extindă interdicția de ieșire din exploatare a animalelor din alte specii și să dispună aplicarea unor măsuri corespunzătoare în vederea distrugerii rozătoarelor sau a insectelor;

2.4. ieșirea din exploatare a carcaselor de porci este interzisă până la aflarea diagnosticului;

2.5. interzicerea ieșirii din exploatare a cărnii, a produselor din carne de porc, a materialului seminal, a ovulelor sau a embrionilor de porci, a furajelor, ustensilelor și a altor obiecte și deșeuri susceptibile de a transmite pesta porcină africană, cu excepția cazului în care autoritatea veterinară competentă teritorial a eliberat o autorizație în acest sens; carnea, produsele din carne de porc, materialul seminal, ovulele și embrionii nu se pot scoate din exploatare în scopul comerțului intracomunitar;

2.6. respectarea cu strictețe a regulilor de filtru sanitar pentru circulația personalului ;

2.7. intrarea sau ieșirea vehiculelor în sau din exploatație să fie supusă unei autorizații scrise a autorității veterinare competente teritorial ;

2.8. utilizarea unor mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrările și ieșirile clădirilor ce adăpostesc porcii și ale exploatației înseși; orice persoană care intră sau iese din exploatațiile de porci trebuie să respecte măsurile de igienă adecvate, necesare pentru a reduce riscul propagării virusului pestei porcine africane. De asemenea, toate mijloacele de transport trebuie să fie dezinfectate minuțios înainte de a ieși din exploatație;

2.9. efectuarea unei investigații epidemiologice, în conformitate cu prevederile articolului nr. 8 al Directivei 2002/60/CE.

1.1.3. Măsuri în cazul confirmării prezenței pestei porcine africane într-o exploatație, sunt prevăzute la articolul 5 al Directivei 2002/60/CE, după cum urmează:

1. În cazul în care prezența pestei porcine africane este confirmată oficial într-o exploatație, ANSVSA se va asigura că:

1.1. toate porcinele din exploatație vor fi ucise fără întârziere, sub control oficial și într-o manieră care să evite riscul propagării virusului PPA atât în timpul transportului, cât și în timpul uciderii.

1.2. se prelevează un număr suficient de probe, în conformitate cu manualul de diagnostic, de la porci în momentul uciderii lor, astfel încât să se poată determina modul în care a fost introdus virusul pestei porcine africane în exploatație și perioada în cursul căreia el a putut fi prezent în exploatație înainte de notificarea bolii;

1.3. carcasele porcilor morți sau uciși trebuie să fie procesate/distruse sub supraveghere oficială;

1.4. carnea porcilor sacrificați în cursul perioadei situate între introducerea probabilă a bolii în exploatație și aplicarea măsurilor oficiale să fie, în măsura tuturor posibilităților, trebuie marcată și supusă procesării sub supraveghere oficială;

1.5. materialul seminal, ovulele sau embrionii de porci colectate în exploatație în cursul perioadei situate între introducerea probabilă a bolii în exploatație și adoptarea măsurilor oficiale să fie marcate și distruse sub supraveghere oficială, astfel încât să se evite riscul de propagare a virusului pestei porcine africane;

1.6. orice substanță sau deșeu susceptibile de a fi contaminate, precum furajele, așternutul, să fie supuse procesării; toate materialele de unică folosință care pot fi contaminate și, în special, cele utilizate pentru operațiunile de ucidere, să fie distruse; aceste măsuri trebuie aplicate în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial;

1.7. după uciderea porcilor, adăposturile și vehiculele care au fost utilizate pentru transportul lor sau transportul carcaselor lor, precum și echipamentul, trebuie dezinfectate, iar așternutul pentru animale, gunoiul de grajd și purinul susceptibile de a fi contaminate trebuie distruse prin metode specifice;

1.8. în cazul unui focar primar al bolii, izolatul virusului pestei porcine africane se supune procedurii de laborator stabilite în manualul de diagnostic, în vederea identificării tipului genetic;

1.9. s-a efectuează o anchetă epidemiologică, în conformitate cu articolul 8 al Directivei.

2. În cazul în care s-a confirmat un focar într-un laborator, într-o grădină zoologică, o rezervație naturală sau o zonă îngrădită în care porcii sunt ținuti în scopuri științifice sau legate de conservarea speciilor sau a unor rase rare, statul membru în cauză poate decide aplicarea de derogări de la alineatul 1 literele a) și e), în măsura în care aceasta nu aduce atingere intereselor fundamentale ale Comunității.

1.1.4. Măsurile în cazul confirmării pestei porcine africane în exploatați ce cuprind diferite unități de producție, sunt prevăzute la articolul 6 al Directivei 2002/60/CE, după cum urmează:

1. În caz de confirmare a PPC în exploatații ce cuprind două sau mai multe unități de producție distincte, autoritatea veterinară competentă teritorial, poate, pentru finalizarea îngrășării porcilor, să decidă derogarea de la cerințele menționate anterior la punctul 1.1.3. alineatul 1, litera a) în ceea ce privește unitățile de producție a porcinelor sănătoase dintr-o exploatație infectată, în măsura în care medicul veterinar oficial confirmă că structura, dimensiunea acestor unități de producție și distanța între ele, precum și operațiunile care s-au desfășurat în acestea sunt de așa natură, încât aceste unități de producție, referitor la adăpost, întreținere și furajare sunt complet separate, astfel încât virusul nu poate să se propage de la o unitate de producție la alta.

2. În cazul în care se recurge la derogarea prevăzută la alineatul 1, ANSVSA stabilește reguli detaliate, în funcție de condițiile de sănătate animală care pot fi garantate.

3. Dacă recurge la derogare, ANSVSA informează imediat Comisia cu privire la acest fapt. În toate cazurile, Comisia examinează imediat situația referitoare la România în cadrul Comitetului permanent veterinar cât mai repede posibil.

1.1.5. Măsuri în cadrul exploatațiilor de contact sunt prevăzute în art. 7 al Directivei Consiliului 2002/60/EC, după cum urmează:

1. Exploatațiile sunt considerate exploatații de contact atunci când medicul veterinar oficial constată sau estimează, pe baza anchetei epidemiologice efectuate în conformitate cu articolul 8 al Directivei 2002/60/CE, că pesta porcină africană a putut fi introdusă ori de la alte exploatații în exploatația suspectă, la punctele la care se face referire în art. 4 sau 5, sau de la aceasta din urmă, în alte exploatații. Prevederile articolului 4 trebuie să fie aplicate în acele exploatații până când prezența PPA este în mod oficial infirmată.

2. ANSVSA trebuie să aplice măsurile prevăzute la art. 5 (1) în exploatațiile de contact prevăzute la pgf. (1) din prezentul articol, în cazul în care situația epidemiologică o impune. Se prelevează un număr suficient de probe de la porci, în conformitate cu manualul de diagnostic, în momentul uciderii lor, pentru a confirma sau infirma prezența virusului pestei porcine africane în aceste exploatații.

1.1.6. Prevederile privind Ancheta epidemiologică, sunt menționate la articolul 8 al Directivei 2002/60/CE, după cum urmează:

Ancheta epidemiologică privind cazurile suspecte sau focarele de pestă porcină africană se efectuează pe baza chestionarelor incluse în Manualul operational.

Ancheta epidemiologică trebuie să lămurească, cel puțin, următoarele:

1. durata perioadei în care este posibil ca virusul pestei porcine africane să fi existat în exploatație, înainte de notificarea sau suspectarea bolii;
2. originea posibilă a pestei porcine africane în exploatație și determinarea celorlalte exploatații în care porcii au putut fi infectați sau contaminați de la aceeași sursă;
3. circulația persoanelor, vehiculelor, porcilor, materialului seminal, a cărnii sau a oricărui material care ar fi putut transmite virusul înspre sau dinspre exploatațiile în cauză;
4. posibilitatea ca vectorii sau mistreții să fie cauza răspândirii bolii.

În cazul în care rezultatele acestor investigații arată că pesta porcină africană s-ar fi putut propaga de la exploatații sau înspre exploatații situate în alte state membre, sunt informate imediat Comisia și Statele Membre în cauză cu privire la acest lucru.

1.1.7. Stabilirea zonelor de protecție și de supraveghere, este menționată la articolul 9 al Directivei 2002/60/CE.

1. Odată ce a fost confirmat oficial diagnosticul de pestă porcină africană într-o exploatație, autoritatea veterinară competentă teritorială stabilește în jurul focarului o zonă de protecție cu o rază de cel puțin 3 kilometri, ea însăși înscrisă într-o zonă de supraveghere cu o rază de cel puțin 10 kilometri. În zonele respective se vor aplica măsurile prevăzute la articolele 10 și 11 ale Directivei 2002/60/CE.

2. În stabilirea acestor zone, DSSVSA va ține cont de:

2.1. rezultatele anchetei epidemiologice efectuate în conformitate cu articolul 8 al Directivei 2002/60/CE;

2.2. așezarea geografică, în special granițele naturale sau artificiale;

2.3. localizarea și proximitatea altor exploatații cu suine;

2.4. modul de circulație și comerțul cu porci vii, precum și disponibilitatea abatoarelor și a instalațiilor de procesare a carcaselor;

2.5. instalațiile și personalul disponibil pentru a controla orice deplasare a porcilor în interiorul zonelor, în special în cazul în care porcii care urmează să fie uciși trebuie să fie scoși din exploatația lor de origine.

3. În cazul în care o zonă cuprinde părți ale teritoriului mai multor State Membre, autoritățile competente din fiecare stat membru în cauză colaborează la stabilirea acestei zone.

4. DSVSA trebuie să adopte toate măsurile necesare, inclusiv avertizarea prin postere și afișe expuse vizibil, precum și utilizarea resurselor media, cum ar fi presa și televiziunea, pentru a garanta că toate persoanele prezente în zonele de protecție și de supraveghere sunt pe deplin informate cu privire la restricțiile în vigoare în conformitate cu articolele 10 și 11 ale Directivei 2002/60/CE, și adoptă toate măsurile pe care le consideră adecvate pentru a garanta o bună aplicare a măsurilor menționate anterior.

1.1.8. Măsurile ce se aplică în zona de protecție stabilită sunt menționate la articolul 10 al Directivei 2002/60/CE.

1. ANSVSA veghează ca următoarele măsuri să se aplice în zona de protecție:

1.1. efectuarea unui recensământ al tuturor exploatațiilor cât de repede posibil; după stabilirea zonei de protecție; aceste exploatații sunt inspectate de un medic veterinar oficial într-un termen de cel mult șapte zile, în vederea efectuării unui examen clinic al porcilor și a unui control al registrului de exploatație și al mărcilor de identificare a porcilor prevăzute la articolele 4 și 5 din Directiva 92/102/CEE;

1.2. interzicerea circulației și transportului porcilor pe drumurile publice sau private, excluzând, dacă este necesar, drumurile de deservire a exploatațiilor, cu excepția aprobării autorității veterinare competente teritorial în cazul autorizării circulației prevăzute anterior. Această interdicție nu trebuie să se aplice la tranzitul de porci pe cale rutieră sau feroviară, fără descărcare sau oprire. De asemenea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2002/60/CE, se poate acorda o derogare pentru porcii destinați sacrificării care provin din afara zonei de protecție și se îndreaptă spre un abator situat în respectiva zonă, în vederea unei sacrificări imediate;

1.3. camioanele și celelalte vehicule și echipamente utilizate pentru transportul porcilor sau al altor animale sunt curățate și dezinfectate, iar materialele susceptibile de a fi contaminate (precum carcasele, furajele, gunoiul de grajd, purinul etc.), sunt dezinfectate și distruse, în conformitate cu dispozițiile și procedurile stabilite în art. 12 al directivei. Nici un camion sau vehicul care a fost utilizat la transportul porcilor nu poate părăsi zona fără a fi curățat și dezinfectat, apoi inspectat și reautorizat pentru transport de către autoritatea veterinară competentă teritorial;

1.4. nicio altă specie de animal domestic nu poate pătrunde în exploatația infectată, nici nu poate ieși din aceasta fără autorizarea autorității veterinare competente teritorial;

1.5. toți porcii morți sau bolnavi dintr-o exploatație trebuie imediat declarați autorității competente, care procedează la investigațiile corespunzătoare, în conformitate cu procedurile stabilite în manualul de diagnostic;

1.6. porcii nu pot părăsi exploatațiile în care sunt ținuți în cursul a cel puțin 40 de zile de la terminarea operațiunilor preliminare de curățare și de dezinfecție și, dacă este necesar, de dezinsecție a exploatației infectate. După 40 de zile, sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (3), ANSVSA poate autoriza ieșirea porcilor din exploatația respectivă pentru a fi direct transportați spre:

— un abator desemnat de ANSVSA, de preferință în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere în vederea unei sacrificări imediate;

— o întreprindere de procesare sau un loc adecvat în care porcii sunt imediat uciși și carcasele lor prelucrate sub control oficial;

— alte unități situate în interiorul zonei de protecție în împrejurări excepționale. Statele membre care recurg la această dispoziție informează de îndată Comisia în cadrul SCFCAH.

1.7. materialul seminal, ovulele sau embrionii de porci nu pot părăsi exploatațiile situate în interiorul zonei de protecție;

1.8. orice persoană care intră sau iese din exploatațiile de porcine trebuie să respecte măsurile de igienă adecvate, necesare pentru a reduce riscul de propagare a virusului pestei porcine africane.

2. În cazul în care interdicțiile prevăzute la alineatul (1) sunt menținute mai mult de 40 de zile din cauza apariției unor noi focare ale bolii și atunci când, în ceea ce privește adăpostirea porcilor, apar probleme privind bunăstarea animalelor sau unele de altă natură, sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (3), autoritatea competentă poate, la cererea justificată a proprietarului, să autorizeze ieșirea porcilor dintr-o exploatație situată în interiorul zonei de protecție, pentru a fi direct transportați spre:

2.1. un abator desemnat de autoritatea veterinară competentă teritorial, de preferință în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere în vederea unei sacrificări imediate;

2.2. o întreprindere de procesare sau un loc adecvat în care porcii sunt imediat uciși și carcasele lor prelucrate sub control oficial;

2.3. alte unități situate în interiorul zonei de protecție în împrejurări excepționale Statele membre care recurg la această dispoziție informează imediat Comisia în cadrul SCOPAFF.

3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, autoritatea veterinară competentă teritorial poate autoriza ieșirea porcilor din exploatația respectivă, cu condiția ca:

3.1. un medic veterinar oficial să fi realizat un examen clinic al porcilor prezenți în exploatație și în special al celor care trebuie să părăsească exploatația, cuprinzând mai ales luarea temperaturii corporale, în conformitate cu procedurile din manualul de diagnostic, precum și un control al registrului de exploatație și al mărcilor de identificare a porcilor;

3.2. examenele și controalele prevăzute la punctul 3.1. să nu fi scos în evidență prezența pestei porcine africane;

3.3. porcii să fie transportați în vehicule sigilate de către autoritatea veterinară competentă teritorial;

3.4. vehiculul și echipamentele folosite la transportul porcilor să fie imediat curățate și dezinfectate după transport;

3.5. în cazul în care porcii trebuie sacrificați sau uciși, să se preleveze un număr suficient de probe, în conformitate cu manualul de diagnostic, pentru a confirma sau infirma prezența virusului pestei porcine africane în aceste exploatații;

3.6. în cazul în care porcii trebuie transportați la un abator:

— autoritatea veterinară competentă responsabilă pentru abator să fi fost informată de intenția de a trimite porcii în acest loc și să notifice sosirea lor autorității veterinare competente teritorial de la expediere;

— la sosirea la abator, acești porci să fie ținuți și apoi sacrificați separat de ceilalți porci;

— în timpul inspecțiilor *ante și post mortem* efectuate la abatorul desemnat, medicul veterinar oficial din abator să țină seama de orice semne legate de prezența virusului pestei porcine africane;

— carnea proaspătă ce provine de la acești porci sau produsele procesate să fie identificate cu ajutorul unei mărci speciale. Carnea poate fi expedită din unitatea respectivă, cu condiția ca lotul să fie sigilat înainte de plecare și să rămână astfel pe tot parcursul transportului.

4. Aplicarea măsurilor în zona de protecție se menține cel puțin până când:

4.1. operațiunile de curățare, dezinfecție și, dacă este necesar, de dezinfecție a exploatațiilor infectate sunt terminate;

4.2. porcii prezenți în toate exploatațiile au fost supuși unor examene clinice și de laborator efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic, pentru a detecta eventuala prezență a virusului pestei porcine africane. Examenele prevăzute la punctul 4.2. nu se pot practica înainte de trecerea a 45 de zile de la terminarea operațiunilor preliminare de curățare, de dezinfecție și, dacă este necesar, de dezinfecție a exploatațiilor infectate.

5. Cu toate acestea, prin derogare de la pgf. 1.6. și de la pgf. 2 și 4, termenele de 40 și 45 de zile prevăzute la alineatele respective se pot reduce la 30 de zile, în măsura în care autoritățile veterinare au aplicat, în conformitate cu manualul de diagnostic, un program intensiv de prelevare a probelor și de testări prin care se exclude prezența pestei porcine africane în exploatația în cauză.

1.1.9. Măsurile ce se aplică în zona de supraveghere stabilită, sunt menționate la articolul 11 al Directivei 2002/60/CE, după cum urmează:

1. ANSVSA se asigură ca următoarele măsuri sunt aplicate în zona de supraveghere:

1.1. efectuarea unui recensământ al tuturor exploatațiilor de porcine;

1.2. interzicerea circulației și a transportului porcilor pe drumurile publice sau private, excluzând, dacă este necesar, drumurile de deservire a exploatațiilor, în situația în care acestea au o derogare emisă de către autoritățile veterinare competente. Această interdicție nu trebuie să se aplice la tranzitul de porci pe cale rutieră sau feroviară, fără descărcare sau oprire, nici la porcii pentru sacrificare care provin din afara zonei

de supraveghere și se îndreaptă spre un abator situat în respectiva zonă în vederea unei sacrificări imediate;

1.3. camioanele și celelalte vehicule și echipamente utilizate pentru transportul porcilor sunt curățate, dezinfectate, dacă este necesar, dezinsectizate cât mai repede după contaminare, iar materialele susceptibile de a fi contaminate (precum carcasele, furajele, gunoiul de grajd, purinul etc.) sunt tratate chimic și distruse, în conformitate cu prevederile punctului 1.1.10. din prezentul plan de contingență. Nici un camion sau vehicul care a fost utilizat la transportul porcilor nu poate părăsi zona fără a fi curățat și dezinfectat;

1.4. nici o altă specie de animal domestic nu poate pătrunde sau ieși din exploatație fără autorizarea autorității veterinare competente teritorial în următoarele șapte zile de la stabilirea zonei;

1.5. toți porcii morți sau bolnavi dintr-o exploatație trebuie imediat declarați autorității competente, care procedează la investigațiile corespunzătoare, în conformitate cu procedurile stabilite în manualul de diagnostic;

1.6. porcii nu pot părăsi exploatația în care sunt ținuți cel puțin 30 de zile de la terminarea operațiunilor preliminare de curățare și de dezinsecție și, dacă este necesar, de dezinsecție a exploatației infectate. După 30 de zile, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 7, alineatul (3), autoritatea veterinară competentă teritorial poate autoriza ieșirea porcilor din exploatația respectivă pentru a fi direct transportați spre:

— un abator desemnat de autoritatea veterinară competentă teritorial, de preferință în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere, în vederea unei sacrificări imediate;

— o întreprindere de sau un loc adecvat în care porcii sunt imediat uciși și carcasele lor procesate sub control oficial sau

— în împrejurări excepționale, alte unități situate în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere. Dacă România recurge la această dispoziție, informează de îndată Comisia în cadrul SCFCAH.

Cu toate acestea, dacă există o cerere de transportare a porcilor spre un abator, autoritatea competență centrală poate autoriza derogări în special în ceea ce privește marcajul cărnii acestor porci și utilizarea ei ulterioară, precum și destinația produselor rezultate din tratare, dacă derogările sunt însoțite de justificările adecvate și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2) al Directivei 2002/60/CE .

1.7. materialul seminal, ovulele sau embrionii de porc nu pot părăsi exploatațiile situate în interiorul zonei de supraveghere;

1.8. orice persoană care intră sau iese din exploatațiile de porcine trebuie să respecte măsurile de igienă adecvate, necesare pentru a reduce riscul de propagare a virusului pestei porcine africane.

2. În cazul în care interdicțiile prevăzute la alineatul (1) sunt menținute mai mult de 40 de zile din cauza apariției unor noi focare ale bolii și atunci când, în ceea ce

privește adăpostirea porcilor, apar probleme privind bunăstarea animalelor sau probleme de altă natură, sub rezerva condițiilor prevăzute la art. 10, alineatul (3), ANSVSA poate, la cererea justificată a proprietarului, să autorizeze ieșirea porcilor dintr-o exploatație situată în interiorul zonei de supraveghere, pentru a fi transportați direct spre:

2.1. un abator desemnat de ANSVSA, de preferință în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere, în vederea unei sacrificări imediate;

2.2. o întreprindere de ecarisare-procesare sau un loc adecvat în care porcii sunt imediat uciși și carcasele lor procesare sub control oficial sau

2.3. în împrejurări excepționale, spre alte unități situate în interiorul zonei de protecție sau de supraveghere. În acest caz, România informează de îndată Comisia în cadrul SCOPAFF.

3. Aplicarea măsurilor în zona de protecție se menține cel puțin până când:

3.1. operațiunile de curățare, de dezinsecție și, dacă este necesar, de dezinsecție a exploatațiilor infectate sunt terminate;

3.2. porcii prezenți în toate exploatațiile au fost supuși unor examene clinice și de laborator efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic, pentru a detecta eventuala prezență a virusului pestei porcine africane.

Examenele prevăzute la paragraful anterior nu se pot practica înainte de trecerea a 40 de zile de la terminarea operațiunilor preliminare de curățare, de dezinsecție și, dacă este necesar, de dezinsecție a exploatațiilor infectate.

4. Cu toate acestea, prin derogare, termenele de 30 de zile și cele de 40 de zile prevăzute la alineatele (2) și (3) se pot reduce la 21, 30 și, respectiv, 20 de zile, în măsura în care autoritatea competentă teritorial a aplicat, în conformitate cu manualul de diagnostic, un program intensiv de prelevare de probe și de testări prin care se exclude prezența pestei porcine africane în exploatația în cauză. Vezi Directiva 2002/60/CE.

1.1.10. Curățarea, dezinsecția și dezinsecția este prevăzută la articolul 12 al Directivei 2002/60/CE.

ANSVSA se asigură ca:

a. substanțele biocide și insecticidele care urmează să se utilizeze, precum și concentrațiile lor să fie aprobate oficial de autoritatea veterinară competentă;

b. operațiunile de curățare, de dezinsecție și, dacă este necesar, de dezinsecție să se efectueze sub control oficial în conformitate cu:

— instrucțiunile date de medicul veterinar oficial și

— principiile și procedurile prevăzute la anexa II a Directivei 2002/60/CE.

1.1.11. Repopularea exploatațiilor de porci în urma apariției unor focare de boală

1. Reintroducerea porcilor în exploatațiile prevăzute la art. 5 al DC 2002/60/EC nu are loc înainte de trecerea a cel puțin 40 de zile de la terminarea operațiunilor de curățare, de dezinsecție și, dacă este necesar, de dezinsecție efectuate în exploatația în cauză.

2. Reintroducerea porcilor ține seama de sistemul de creștere practicat în exploatația în cauză și de îndeplinirea condițiilor specificate de lege.

3. În cazul exploatațiilor în care apariția bolii nu a fost legată de vectori, se aplică următoarea procedură:

3.1. în exploatațiile în aer liber, repopularea porcilor este precedată de introducerea unor porci santinelă care au reacționat negativ la un control al prezenței anticorpilor virusului pestei porcine africane sau care provin din exploatații care nu au fost supuse unor restricții privind pesta porcină africană. Porcii santinelă sunt repartizați în toată exploatația infectată, în conformitate cu cerințele autorității veterinare competente și fac obiectul unei prelevări de probe cu 45 de zile mai târziu, precum și al unui control pentru depistarea prezenței anticorpilor, în conformitate cu manualul de diagnostic.

3.2. Nici un porc nu poate părăsi exploatația înainte de cunoașterea rezultatelor negative ale examenelor serologice; în cazul în care nici unul dintre porci nu a produs anticorpi contra virusului pestei porcine africane, se poate realiza repopularea completă;

3.3. pentru toate celelalte forme de creștere, repopularea porcilor se efectuează în conformitate cu măsurile prevăzute de lege sau se bazează pe o repopulare totală, cu condiția ca:

— toți porcii să provină din exploatații care nu au fost supuse unor restricții privind pesta porcină africană;

— porcii din efectivul repopulat să facă obiectul unui examen serologic în conformitate cu manualul de diagnostic. Prelevarea de probe în vederea acestui examen se efectuează, cel mai devreme, la 45 de zile de la sosirea ultimilor porci;

— nici un porc să nu poată părăsi exploatația înainte să fie cunoscut rezultatul examenului serologic, iar acesta să fie negativ.

4. În cazul exploatațiilor în care apariția bolii a fost legată de vectori (căpușe), reintroducerea porcilor nu se realizează timp de cel puțin șase ani, decât:

4.1. în cazul în care operațiunile specifice de natură să elimine vectorul din unități și locuri unde porcii vor fi adăpostiți sau vor putea fi în contact cu vectorul au fost efectuate cu succes sub supraveghere oficială sau

4.2. în cazul în care s-a putut demonstra că persistența vectorului nu mai reprezintă un risc semnificativ de transmitere a pestei porcine africane. Cu toate acestea, în completarea acestor măsuri, nici un porc nu poate părăsi exploatația în cauză după o repopulare completă, înainte ca alte examene serologice privind pesta porcină africană, cu rezultate negative, să fi fost efectuate asupra unor probe prelevate de la porcii din exploatație la 60 de zile cel mai devreme de la repopularea completă, în conformitate cu manualul de diagnostic.

5. În cazul în care apariția bolii nu a fost legată de vectori și dacă a trecut mai mult de șase luni de la terminarea operațiunilor de curățare și de dezinfecție a exploatației, autoritatea veterinară competentă teritorial poate acorda o derogare privind repopularea, ținând seama de situația epidemiologică din zonă.

6. Reintroducerea animalelor domestice din specii diferite de cea porcină în exploatațiile prevăzute la articolul 5 din directivă, se supune autorizării de către DSVSA teritorială, care va ține seamă de riscurile prezentate de răspândirea bolii sau de persistența vectorilor la o astfel de reintroducere.

1.1.12. Măsurile în caz de suspectare sau de confirmare a prezenței pestei porcine africane într-un abator sau într-un mijloc de transport sunt prevăzute în art 14 al Directivei Consiliului 2002/60/CE, după cum urmează

1. În caz de suspiciune a pestei porcine africane într-un abator sau într-un mijloc de transport, statele membre veghează ca autoritatea veterinară competentă teritorial să pună în aplicare de îndată mijloacele de investigare oficiale pentru a confirma sau a infirma prezența respectivei boli, în conformitate cu procedurile stabilite în manualul de diagnostic.

2. În cazul în care se depistează un caz de pestă porcină africană într-un abator sau într-un mijloc de transport, autoritatea veterinară competentă teritorial se asigură ca:

2.1. toate animalele sensibile prezente în abator sau în mijlocul de transport să fie ucise de îndată;

2.2. organele comestibile, carcasele, și deșeurile porcilor eventual infectați și contaminați să fie procesate sub control oficial;

2.3. operațiunile de curățare, dezinfecție și, dacă este necesar, dezinfecție a clădirilor și echipamentelor, inclusiv a vehiculelor, să se efectueze sub controlul medicului veterinar, oficial în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2002/60/CE;

2.4. să se efectueze o anchetă epidemiologică în temeiul art. 8 din sus-amintita directivă;

2.5. izolatul de virus al pestei porcine africane să se supună pentru a identifica tipul genetic al virusului, conform procedurii de laborator prevăzută în manualul de diagnostic,

2.6. măsurile prevăzute la art. 7 al Directivei să se aplice în exploatația de unde provin porcii infectați sau carcasele infectate și în celelalte exploatații de contact.

2.7. reintroducerea animalelor în exploatație să nu aibă loc înainte de trecerea a cel puțin 24 de ore de la terminarea operațiunilor de curățare, dezinfecție și, dacă este necesar, de dezinfecție, executate în conformitate cu prevederile articolului 12 din Directiva 2002/60/CE.

1.1.13. Măsurile în caz de suspectare sau de confirmare a prezenței pestei porcine africane la mistreți sunt prevăzute în art. 15 ale Directivei Consiliului 2002/60/EC, după cum urmează:

1. Imediat ce autoritatea competentă locală are informația că există mistreți suspecți de a fi infectați, aceasta adoptă orice măsură adecvată pentru a confirma sau infirma prezența bolii, oferind informații proprietarilor de porci și vânătorilor efectuând anchete care cuprind, în special, testări de laborator asupra tuturor mistreților împușcați cu armă de foc sau descoperiți morți.

2. Odată cu confirmarea unui caz primar de pestă porcină africană la mistreți, pentru a reduce propagarea bolii, autoritatea veterinară competentă teritorial adoptă de îndată următoarele măsuri:

2.1. înființarea unui grup de experți cuprinzând medici veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specialiști în fauna silvatică. Grupul de experți asistă autoritatea veterinară competentă în următoarele:

— studiul situației epidemiologice și delimitarea zonei infectate în conformitate cu art. 16;

— stabilirea unor măsuri corespunzătoare ce trebuie să se aplice în zona infectată în afară; aceste măsuri pot cuprinde suspendarea vânătorii și interdicția furajării mistreților;

— stabilirea unui plan de eradicare ce urmează să fie prezentat Comisiei în conformitate cu prevederile art. 16;

— efectuare de controale, pentru a verifica eficacitatea măsurilor adoptate în vederea eradicării peștei porcine africane în zona infectată;

2.2. punerea sub supraveghere a exploatațiilor de porcine domestice în zona definită ca infectată și, mai ales, dispune :

— efectuarea unui recensământ oficial al tuturor categoriilor de porci domestici din toate exploatațiile; acesta este actualizat de proprietar. Informațiile conținute în recensământ se prezintă la cerere și se pot verifica la fiecare inspecție. În ceea ce privește exploatațiile în aer liber, primul recensământ se poate efectua pe baza unei estimări;

— toți porcii domestici din exploatație să fie ținuți în adăposturile lor sau în alte locuri unde pot fi izolați de contactul cu porcii mistreți, care nu trebuie să aibă acces la nici un produs ori obiect susceptibil de a intra apoi în contact cu porcii din exploatație;

— nici un porc să nu intre sau să iasă din exploatație, cu excepția situației în care există o autorizare emisă de către autoritatea veterinară competentă teritorial, ținând seama de situația epidemiologică;

— asigurarea mijloacelor corespunzătoare de dezinfecție și, dacă este necesar, de dezinsecție; să se utilizeze la intrările și ieșirile adăposturilor porcilor, precum și ale exploatației înseși;

— măsuri de igienă corespunzătoare care să fie aplicate de către toate persoanele care intră în contact cu mistreții, pentru a reduce riscul de propagare a virusului peștei porcine africane;

— toți porcii morți sau porcii bolnavi care prezintă simptome de pestă porcină africană și se găsesc în exploatație să fie supuși unui test de depistare a peștei porcine africane;

— nici o parte dintr-un mistreț sacrificat sau găsit mort, ori accidentat, nici un material sau echipament care ar putea fi contaminat de virusul pestei porcine africane să nu se introducă într-o exploatație de porcine;

— porcii, materialul seminal, embrionii sau ovulele de la aceștia să nu părăsească zona infectată în scopul comerțului intracomunitar;

2.3. adoptarea unor dispoziții pentru ca toți mistreții împușcați, găsiți morți sau accidentați în zona infectată stabilită să fie inspectați de un medic veterinar oficial și să fie supuși unui examen de laborator privind depistarea pestei porcine africane, în conformitate cu manualul de diagnostic. Carcasele tuturor mistreților care au avut un rezultat pozitiv se distrug sub control oficial.

2.4. izolatul virusului pestei porcine africane să fie supus procedurii de laborator indicate în manualul de diagnostic, pentru a identifica tipul genetic al virusului.

3. În cazul apariției pestei porcine africane la porcii mistreți dintr-o zonă a unui Stat Membru apropiată de teritoriul altui Stat Membru, statele membre în cauză colaborează la stabilirea măsurilor de combatere a bolii.

1.1.14. Planuri pentru eradicarea pestei porcine africane într-o populație de mistreți sau într-o populație de porci salbatici sunt prevăzute în art. 16 al Directivei Consiliului 2002/60/CE, după cum urmează:

Fără a aduce atingere măsurilor prevăzute în art. 15, ANSVSA trebuie să pregătească și să transmită Comisiei, într-un termen de 90 de zile de la confirmarea unui caz primar de pestă porcină africană la porcii mistreți, un plan privind măsurile adoptate pentru eradicarea bolii în zona definită ca infectată, precum și măsurile puse în aplicare în exploatațiile de porcine domestice situate în respectiva zonă. Planul va fi întocmit respectând indicațiile incluse în articolul 16 al Directivei 2002/60/CE.

1.1.15. Măsuri destinate prevenirii propagării virusului pestei porcine africane prin intermediul vectorilor sunt prevăzute în art. 17 ale Directivei Consiliului 2002/60/CE, după cum urmează:

1. În cazul prezenței sau suspectării prezenței unor vectori într-o exploatație în care a fost confirmată pesta porcină africană, autoritatea veterinară competentă teritorial se asigură că:

1.1. clădirea infectată și împrejurimile sale sunt inspectate pentru a detecta prezența vectorilor, prin control fizic și, dacă este necesar, plasarea unor capcane pentru capturarea unor exemplare în conformitate cu anexa III din Directiva 2002/60/CE;

1.2. în cazul în care se confirmă prezența unor vectori:

— se realizează testări în laborator corespunzătoare pentru a confirma sau a infirma prezența virusului pestei porcine africane la vectori;

— se stabilesc alte măsuri adecvate de supraveghere, de control și de combatere în exploatație și în zona situată în jurul exploatației;

1.3. în cazul în care s-a confirmat prezența vectorilor, iar lupta contra acestora se dovedește imposibilă, exploatarea nu adăpostește porci și, dacă este necesar, alte animale domestice pentru cel puțin șase ani.

2. Informații privind punerea în aplicare a alineatului (1) sunt furnizate de România Comisiei și celorlalte State Membre, în cadrul Comitetului permanent veterinar.

1.1.16. Ecarisarea cadavrelor și a altor subproduse

Strategia și cadrul legal privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală, indiferent de locul de proveniență al acestora, sunt stabilite de Ordonanța Nr. 47/2005 ce transpune parțial Reg. 1069/2009/CE

1.1.17. Penalizări

Nerespectarea măsurilor de control aplicate pentru combaterea bolilor infecțioase la animale se sancționează conform legii, iar aplicarea sancțiunilor este reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Costurile combaterii bolii

a. Costurile necesare aplicării măsurilor legale de control al bolilor infecto-contagioase sunt finanțate din fondurile prevăzute în bugetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cuprinse la titlul 51 "Transferuri între unități ale administrației publice", alineatul 51.01.01 "Transferuri către instituții publice", la valoarea de înlocuire la prețul pieței a animalului tăiat, ucis ori altfel afectat sau, după caz, la suma pierderii suferite de proprietar, la data când a avut loc acțiunea de lichidare a focarelor de boală, ca măsură pentru eradicarea și combaterea bolilor transmisibile ale animalelor.

Despăgubirile se acordă atât pentru animalele ucise în cazul măsurilor care se întreprind pentru lichidarea rapidă a focarelor de boală, cât și pentru pagube colaterale, în conformitate cu prevederile H.G. 1214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor.

În cazul în care CLCB decide extinderea măsurilor de control la alte exploatații, proprietarilor li se acordă despăgubiri în aceleași condiții.

Despăgubirile se acordă atât în caz de suspiciune de boală, cât și la confirmarea bolii. În cazul pestei porcine africane, este interzisă valorificarea produselor și subproduselor provenite de la animalele tăiate, ucise sau altfel afectate.

Animalele care fac obiectul despăgubirilor trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- Să fie deținute cu respectarea normelor sanitar – veterinar în vigoare;
- Să fie declarate și înregistrate în registrul agricol și în sistemul național de identificare și înregistrare a animalelor în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

Beneficiază de despăgubiri și alte persoane fizice și juridice care au suferit pagube colaterale prin aplicarea măsurilor de eradicare și combatere a bolilor

Despăgubirile se acordă în baza:

- evaluărilor făcute de Comisia de evaluare
- a documentației întocmită de persoana fizică sau juridică.

Despăgubirile se acordă indiferent dacă animalele sunt asigurate sau nu.

Retribuirea personalului angajat al ANSVSA care participă la activitățile de combatere a focarelor este asigurată de ANSVSA.

Departamentele administrative ale ANSVSA și DSVSAJ vor asigura din timp derularea unor *contracte cadru* cu furnizorii de materiale, echipamente și servicii, pentru aprovizionarea CLCB în perioada de liniște epidemiologică și respectând prevederile legale în vigoare privind achizițiile publice.

În ceea ce privește achizițiile în regim de urgență, conform OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, art. 19 prevede: „Autoritatea contractantă achiziționează direct produse, servicii sau lucrări, în măsura în care valoarea achiziției, ..., nu depășește echivalentul în lei a 15000 euro pentru fiecare achiziție de produse, servicii sau lucrări. Achiziția se realizează pe bază de document justificativ.”

O altă metodă de achiziție pentru produse și servicii în regim de urgență este *procedura de negociere fără publicare prealabilă* a unui anunț de participare în condițiile art. 122 din OUG nr. 34/2006, litera c, aplicabilă ca o măsură strict necesară, atunci când perioadele de aplicare a licitației deschise, a licitației restrânse, a negocierii cu publicare de extremă urgență, determinată de evenimente imprevizibile și care nu se datorează sub nicio formă unei acțiuni sau inacțiuni a autorității contractante sunt prea scurte.

Autoritatea contractantă nu are dreptul de a stabili durata contractului pe o perioadă mai mare decât cea necesară, pentru a face față situației de urgență care a determinat aplicarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare. În cazuri de forță majoră sau în cazuri temeinic motivate, autoritatea contractantă are dreptul de a emite un ordin de începere al serviciilor/lucrărilor concomitent cu inițierea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare.

Dacă apar situații neprevăzute (izbucnirea unor focare de boală) ce necesită fonduri suplimentare, sumele se vor aloca din « Fondul de Intervenție al Guvernului ».

Departamentele administrative ale ANSVSA și DSVSAJ vor asigura derularea unor contracte cadru cu furnizorii de materiale, echipamente și servicii, pentru aprovizionarea CLCB.

Cheltuielile ocazionate de elaborarea programului de intervenție în situații de necesitate (inclusiv a programelor de vaccinare, identificarea animalelor) și în

general, toate cheltuielile de pregătire a operațiunilor sunt finanțate din fondurile bugetare destinate serviciilor veterinare pentru activități curente. La aceste fonduri se mai pot adauga fonduri alocate de Uniunea Europeană, prin rambursare.

CAPITOLUL III LANȚUL DE COMANDĂ

În cazul confirmării unui focar de pestă porcină africană pe teritoriul României, având în vedere faptul că țara este indemnă de această boală care nu a fost înregistrată niciodată, în cadrul **Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență** se constituie, prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu prevederile Legii 1/2008, **Centrul Național de Combatere a Bolilor (CNCB)**, sub conducerea nemijlocită a Ministrului Afacerilor Interne care este șeful lanțului de comandă și totodată, membru permanent al CNCB.

Ministrul Afacerilor Interne delegă Președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) – care este Șeful Serviciilor Veterinare (SSV) - responsabilitatea elaborării și întreținerii Planului de Contingență. La nivel județean, această atribuție îi revine Directorului executiv.

În condiții de criză, Președintele ANSVSA, în calitate de conducător al Unității Operaționale Centrale, este următoarea verigă a lanțului de comandă și are responsabilitatea de a implementa atribuțiile specifice legate de partea operațională a planului de contingență pentru pesta porcină africană (atribuții specifice serviciilor veterinare).

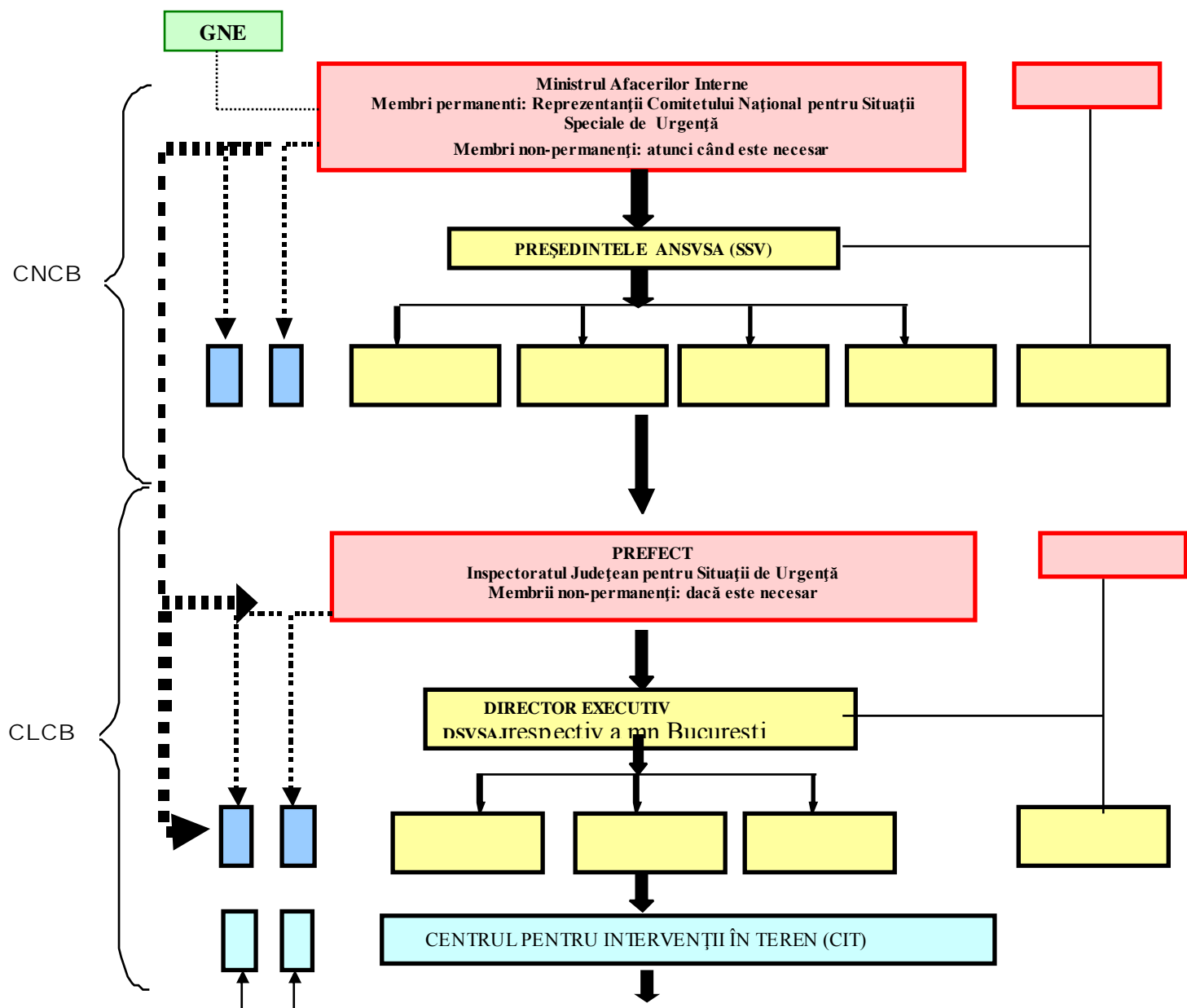
Președintele ANSVSA este responsabil cu direcționarea strategiilor de combatere a bolii către partea operațională a **Centrelor Locale de Combatere a Bolii (CLCB)**.

La nivel județean, responsabilitatea deplină pentru combaterea/controlul pestei porcine africane, în afara sarcinilor specifice veterinare, îi revine Prefectului, care este legătura lanțului de comandă a ministrului afacerilor interne.

În cadrul părții operaționale a CLCB, directorul coordonator al DSVSAJ respectiv a mn. București este următoarea verigă a lanțului de comandă.

Instituțiile care aparțin Unității(lor) Centrale și Locale de Sprijin și care nu sunt subordonate MAI, folosesc propriile lor lanțuri de comandă existente.

Diagrama Lanțului de comandă

CAPITOLUL IV

CENTRUL NAȚIONAL DE COMBATERE A BOLILOR (CNCB)

CNCB funcționează, potrivit legii, ca organism interministerial de management, în cadrul Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, iar organizarea lui este prevăzută în Legea 1 din 8 ianuarie 2008 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 42/2004 privind organizarea activităților sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor și în H.G. 1189/2009.

CNSSU, ca structură interministerială pentru intervențiile în situațiile de urgență (reprezentate inclusiv de evoluția epizootiilor și zoonozelor la animale), are următoarele atribuții principale stabilite în art. 20. al OUG 21/2004 modificată:

- a) examinează și propune spre adoptare Guvernului Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență;
- b) analizează și supune spre aprobare Guvernului Regulamentul-cadru de organizare, funcționare și dotare a comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de urgență, precum și fluxul informațional decizional;
- c) declară, cu acordul primului-ministru, starea de alertă la nivel național sau la nivelul mai multor județe, coordonează gestionarea situațiilor de urgență și declară încetarea stării de alertă;
- d) hotărăște, cu acordul primului-ministru, punerea în aplicare a planurilor de evacuare, la propunerea comitetelor ministeriale, județene sau al municipiului București;
- e) propune Guvernului, prin ministrul afacerilor interne, instituirea de către Președintele României a "stării de urgență" în zonele afectate, în baza solicitărilor primite de la comitetele județene sau al municipiului București, și urmărește îndeplinirea măsurilor stabilite în acest sens;
- f) propune Guvernului solicitarea/acordarea de asistență umanitară internațională în cazul situațiilor de urgență cu impact deosebit de grav, pe baza analizelor întocmite de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- g) coordonează, pe teritoriul național, activitatea forțelor internaționale solicitate pentru rezolvarea situațiilor de urgență, îndeosebi în domeniul înlăturării efectelor distructive ale dezastrelor, în conformitate cu prevederile legii române;
- h) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv pentru operaționalizarea Sistemului Național și a structurilor de intervenție în afară frontierelor de stat, în cadrul structurilor specializate ale organismelor internaționale cu atribuții în domeniu;
- i) stabilește repartizarea principalelor funcții de sprijin pe care le asigura ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

j) inițiază elaborarea de acte normative pentru gestionarea situațiilor de urgență și le avizează pe cele elaborate de comitetele ministeriale, județene și al municipiului București;

k) analizează și supune spre aprobare Guvernului scoaterea de la rezervele de stat a unor produse și bunuri materiale necesare sprijinirii autorităților administrației publice locale și populației afectate de dezastre sau alte situații de urgență;

l) stabilește modul de cooperare a structurilor Sistemului Național cu alte autorități și organisme ale statului român sau internaționale abilitate în managementul stărilor excepționale;

m) coordonează informarea opiniei publice privind managementul situațiilor de urgență;

n) îndeplinește orice alte atribuții stabilite potrivit legii.

CNCB este responsabil de politica și operațiunile adoptate în combaterea pestei porcine africane la nivel național, având următoarele atribuții, în conformitate cu prevederile Hotărârii nr. 1.189 din 3 octombrie 2009 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Centrului Național de Combatere a Bolilor și ale structurilor din componența acestuia:

a) definirea măsurilor de control și combatere a bolilor;

b) asigurarea implementării prompte și eficiente a măsurilor de combatere a bolilor de către centrele locale de combatere a bolilor, respectiv de către Centrul de Combatere a Bolilor al Municipiului București;

c) dispunerea efectuării de studii epidemiologice asupra bolii;

d) organizarea de campanii de vaccinare de necesitate, atunci când este cazul;

e) comunicarea cu Comisia Europeană, cu statele membre ale Uniunii Europene, cu organizațiile veterinare naționale și internaționale, precum și cu instituții agricole și de comerț, cu privire la evoluția focarelor de boală;

f) colaborarea cu laboratoarele naționale și internaționale în vederea confirmării diagnosticului;

g) colaborarea cu presa și alte instituții ale mass-mediei cu privire la informarea populației în legătură cu măsurile de control și combatere a bolilor;

h) dispunerea acțiunilor a căror finanțare se asigură de la bugetul de stat, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

În plus, CNCB trebuie să

- Avizeze planul de măsuri pentru controlul al bolii;
- Hotărască asupra modului de intervenție în focarele de boală

- Stabilească componența Unității Centrale de Decizie (UCD) și a Unității Centrale de Sprijin.

Componența **CNCB** este următoarea:

- a) **Unitatea Centrală de Decizii (UCD),**
- b) **Unitatea Operațională Centrală (UOC)**
- c) **Unitatea Centrală de Sprijin (UCS)**

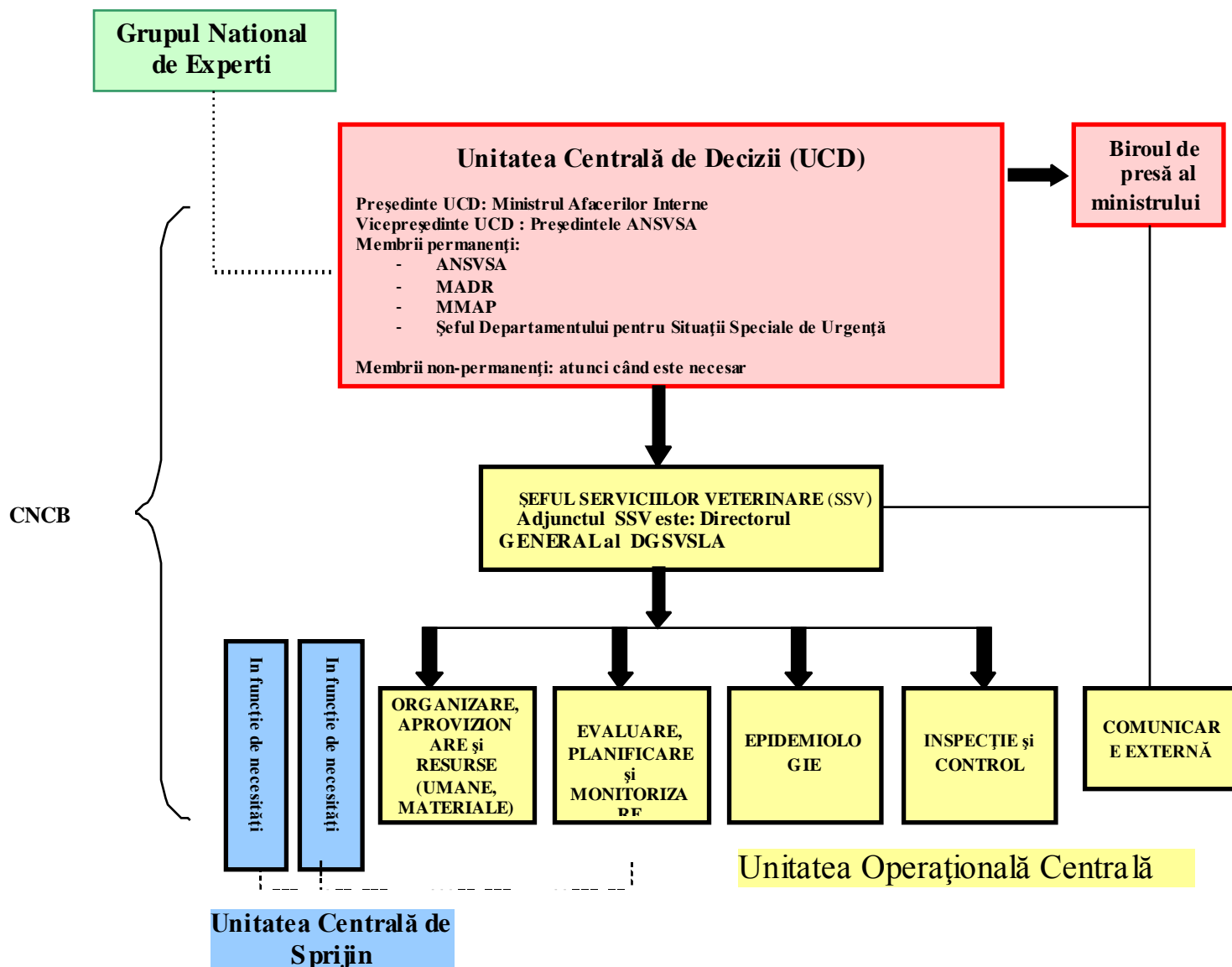
Organizarea, funcționarea și atribuțiile CNCB și a structurilor din subordinea acestuia, sunt stabilite prin Ordonanță de Guvern nr. 1189/2009 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Centrului Național de Combatere a Bolilor și ale structurilor din componența acestuia.

UCD este localizată la nivelul Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență la următoarea adresă:

Ministerul Afacerilor Interne
Piața Revoluției nr.1 A, sector 1, București

UOC a CNCB are locația în cadrul ANSVSA la adresa:

Piața Presei Libere, nr. 1, Corp D1, sect. 1, cod postal 013701,
tel: 0374.150.200, fax: 021.312.4967, e-mail: office@ansvsa.ro

Organigrama CNCB

4.1. Membrii și sarcinile subunităților CNCB

Unitatea Centrală de Decizii (UCD)

Este o structură cu rol de decizie, coordonare și control a Centrului Național de Combatere a Bolilor și este compusă din reprezentanți ai ministerelor și ai celorlalte instituții publice centrale desemnate în Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență.

UCD este condusă de ministrul afacerilor interne.

Ea are următoarele atribuții principale:

- a) definirea și stabilirea strategiei de control și de combatere a bolilor;
- b) coordonarea activităților de colaborare dintre autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență;
- c) emiterea deciziilor și a instrucțiunilor, în condițiile legii;
- d) analizarea informațiilor primite din teritoriu și transmise prin intermediul Unității operaționale centrale.

Unitatea Operațională Centrală

Conform H.G. 1189/2009, Atribuțiile Unității Operaționale Centrale sunt următoarele:

- a) centralizarea și evaluarea informațiilor primite din teritoriu și transmiterea lor către Unitatea centrală de decizii;
- b) notificarea și raportarea internă și internațională a bolii;
- c) transmiterea către centrele locale de combatere a bolilor, respectiv către Centrul Local de Combatere a Bolilor al Municipiului București, a deciziilor și a instrucțiunilor emise potrivit legii și urmărirea implementării lor;
- d) monitorizarea și verificarea corectitudinii aplicării măsurilor de control și combatere a bolii de către centrele locale de combatere a bolilor, respectiv de către Centrul Local de Combatere a Bolilor al Municipiului București;
- e) colaborarea cu autoritățile și instituțiile publice competente la nivel teritorial cu privire la planificarea măsurilor de control și combatere a bolii;
- f) colaborarea cu instituțiile din celelalte state membre ale Uniunii Europene pentru combaterea bolilor;
- g) controlează intervenția în focarele de boală, precum și la punctele de frontieră și dispunerea măsurilor necesare conform competențelor;
- h) alocă fondurile necesare procurării echipamentelor pentru intervenția în focare;
- h) alte atribuții legate de controlul și combaterea bolilor.

Unitatea operațională centrală este condusă de președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor. Adjunctul șefului UOC este Directorul Direcției care se ocupă de sănătatea animală din cadrul ANSVSA.

Sarcinile Directorului care se ocupă de sănătatea animală, prin experții tehnici responsabili de boală, **sunt:**

- Stabilește și pregătește întâlnirile, prezentările și misiunile cu FVO și țările terțe în ceea ce privește pesta porcină africană;
- Monitorizează evoluția bolii în alte țări, după cum este necesar;
- Se asigură că notificarea internațională inițială este făcută în termen;
- Ține legătura cu Comisia Europeană, statele membre și țările terțe, după notificarea inițială;
- Participă la întâlnirile Unității Centrale de Decizii;
- Participă la întâlnirile CNCB;
- Consiliază asupra strategiilor și opțiunilor;
- Supervizează și consiliază activitățile în domeniul de ecarisare, dezinfectie și control al mișcărilor;
- Consiliază conducerea CNCB asupra evenimentelor semnificative, a tendințelor și predicțiilor;
- Reactualizează periodic rapoartele pentru CNCB și Cabinetul Primului Ministru;
- Participă din partea Guvernului, la conferințele de presă și dă interviuri în media când este necesar;
- Se asigură că resursele necesare bunei funcționări a CNCB sunt disponibile;
- Se asigură că bunăstarea personalului implicat în combaterea focarelor este respectată.

Sub conducerea SSV se află cinci departamente:

a. Departamentul organizare, buget, asigurare resurse umane și materiale

Șef departament: directorul Direcției care se ocupă de buget-finanțe, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Adjuncți: Șef serviciului care se ocupă de buget-finanțe și șeful serviciului care se ocupă de resurse umane (ANSVSA).

Membri: personalul de la nivelul serviciilor: „Contabilitate”, „Buget Finanțe, Investiții, Achiziții”, „Administrativ și Patrimoniu” și ai serviciului resurse umane și pregătire personal;

b) Departamentul monitorizare, evaluare și planificare

Șef grup: Directorul direcției care se ocupă de sănătatea animalelor;

Adjuncți: Șefii serviciilor din cadrul direcției care se ocupă cu sănătatea animalelor.

Membri: personalul din serviciile menționate anterior;

c) Departamentul epidemiologie

Șef grup: Directorul Direcției care se ocupă de sănătatea animalelor;

Adjunct: Șeful serviciului care se ocupă de monitorizarea și notificarea bolilor;

Membri: personalul serviciului care se ocupă de monitorizarea și notificarea bolilor;

d) Departamentul inspecție și control;

Șef grup: Directorul Direcției care se ocupă cu inspecțiile și control oficial

Membri: personalul direcției de resort

e) Departamentul comunicare externă

Conducătorul departamentului: șeful serviciului care se ocupă de monitorizarea și notificarea bolilor

Adjunct: șeful Serviciului care se ocupă de comunicare din ANSVSA

Membri: personalul serviciului și biroului de resort

Atribuțiile departamentelor din cadrul Unității operaționale centrale sunt prevăzute într-o procedură specială aprobată prin ordin de Președintele ANSVSA.

4.2.3. Unitatea Centrală de Sprijin:

Membri:

- Consultanți și reprezentanți din domenii specifice ale Ministerelor și organizațiilor relevante;
- Personal administrativ suplimentar.

Sarcini:

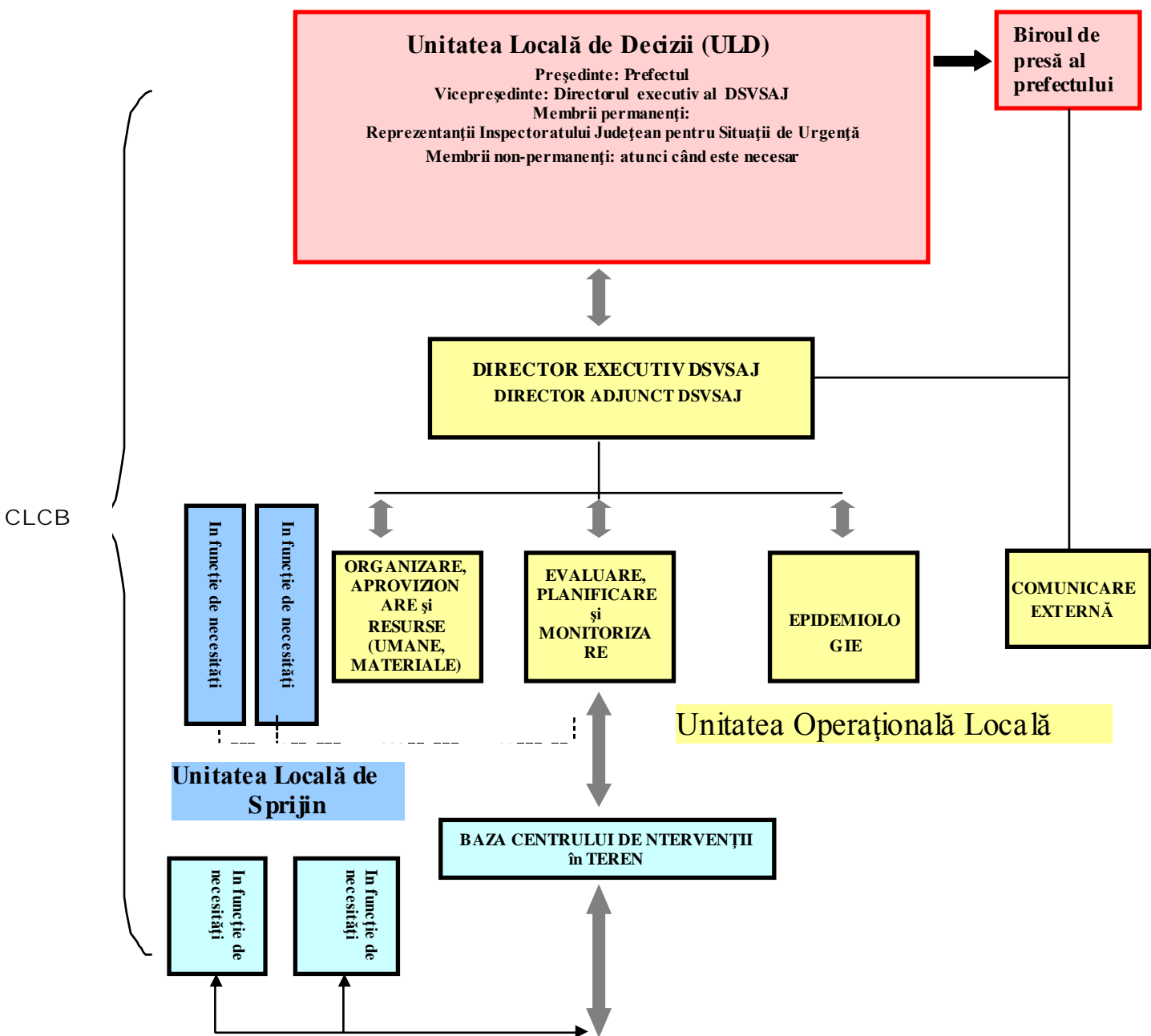
- Comunicarea efectivă și eficientă cu celelalte părți ale CNCB;
- Asigurarea și administrarea resurselor și echipamentelor care se intervine în focarele de boală;
- Asigurarea personalului suplimentar necesar în activitățile de evaluare a animalelor, ucidere, ecarisare, curățare și dezinfecție.

CAPITOLUL V CENTRUL LOCAL DE CONTROL AL BOLILOR (CLCB)

Pentru sprijinirea acțiunilor de luptă împotriva pestei porcine africane, la nivelul prefecturilor se constituie, sub conducerea prefectilor, Centrul Local de Combatere a Bolilor (CLCB), respectiv Centrul Local de Combatere a Bolilor al Municipiului București, acestea reprezentând structura specifică cu responsabilități în combaterea pestei porcine africane la nivel local. Structura ierarhică este asemănătoare cu a CNCB.

O structură importantă a părții operaționale a CLCB este Centrul de Intervenție în Teren, care permite unităților de la nivel județean (local) combaterea efectivă a bolii și stricta respectare a măsurilor de biosecuritate, în cazul focarelor de mari dimensiuni unde este necesară crearea de condiții, în teren, în apropierea focarului, pentru personal și echipamente.

Structura CLCB

Organigrama CLCB

5.1. Structura CLCB

CLCB are în structura sa Unitatea Locală de Decizii (ULD), o Unitate Locală de Sprijin (ULS) și o Unitate Operațională Locală (UOL) în subordinea căruia se află Centrul pentru Intervenții în Teren.

5.2. Responsabilitățile CLCB

CLCB are următoarele responsabilități:

- i. implementarea strategiei de control și combatere în cazul suspiciunii sau confirmării bolii;
- ii. efectuarea investigației clinice imediate în cazul suspiciunilor de boală, recoltarea și transportarea probelor către laboratorul de diagnostic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
- iii. notificarea suspiciunilor de boală către ANSVSA, cât mai curând posibil;
- iv. declararea bolii către Unitățile Locale de Sprijin, după primirea confirmării diagnosticului în laborator a acesteia;
- v. stabilirea zonelor de protecție și a celor de supraveghere, stabilirea restricțiilor și eliberarea deciziilor de restricție către deținătorii de animale și a informărilor către restul populației;
- vi. închiderea târgurilor de animale din interiorul zonelor de protecție și a celor de supraveghere și monitorizarea mișcării animalelor și a materialului seminal, ovulelor și embrionilor;
- vii. în cazul suspiciunii de boală în județele limitrofe, stabilirea legăturii cu CNCB și cu DSVSA din județul afectat, pentru determinarea demarcării zonelor de protecție și a zonelor de supraveghere comune;
- viii. identificarea exploatațiilor cu specii receptive la boală și efectuarea imediată a recensământului speciilor receptive la boala diagnosticată în exploatațiile populației sau în exploatațiile comerciale aflate în interiorul zonelor de protecție și supraveghere, precum și în exploatațiile de contact;
- ix. stabilirea măsurilor de control al bolii în exploatațiile infectate în caz de diagnostic și anume:
 - a. instituirea de restricții asupra exploatațiilor;
 - b. evaluarea animalelor ce urmează a fi ucise în vederea compensării;
 - c. uciderea animalelor;
 - d. distrugerea cadavrelor rezultate;
 - e. distrugerea furajelor suspecte de contaminare;
 - f. curățarea și dezinsecția incintelor, spațiilor și a echipamentelor folosite;
 - g. deratizarea și dezinsecția;
 - h. introducerea animalelor cantinela.
- x. inspectarea efectivelor de animale receptive din zonele de protecție și din zonele de supraveghere cât mai curând posibil după confirmarea bolii ;
- xi. înregistrarea datelor colectate cu ocazia investigațiilor epidemiologice, a certificatelor de mișcare emise în perioada anterioară confirmării bolii de către medicii veterinari oficiali, a personalului și a echipamentului folosit, înscrierea în

jurnalul de corespondență a evenimentelor din exploatațiile infectate precum și a activităților realizate de CLCB.

5.3. Componenta și sarcinile CLCB

CLCB este condus de Prefectul județului care urmărește buna funcționare a acestuia, în urma asigurării tuturor resurselor. Prefectul județului este veriga de legătură a Ministrului afacerilor interne în Lanțul de comandă la nivel local;

În îndeplinirea sarcinilor, el este asistat de către Directorul executiv al DSVSAJ respectiv a mn.București, ale cărui sarcini sunt următoarele:

- i. Menține lista focarelor/cazurilor de boală și a suspiciunilor;
- ii. În urma luării deciziei în CLCB privind uciderea animalelor din exploatațiile de contact, transmite ordinul de ucidere către CIT.
- iii. Monitorizează procedurile de evaluare a animalelor, uciderea, ecarisarea, curățarea și dezinfecția și repopularea exploatațiilor;
- iv. Monitorizează datele din rapoartele zilnice transmise către CLCB;
- v. Dispune reactualizarea zilnică a listei focarelor, a exploatațiilor cu specii receptive și a efectivelor de animale pe specii, sacrificate/ucise și a celor care urmează să fie sacrificate/ucise;
- vi. Emite ordine și instrucțiuni, când este cazul.

5.3.1 Unitatea Locală de Decizie (ULD)

Unitatea Locală de Decizie funcționează la sediul Instituției Prefectului județului, sub conducerea Prefectului.

Vicepreședintele ULD este directorul executiv al DSVSAJ, respectiv a mn.București;

Membri permanenți: Reprezentanții Inspectoratului pentru Situații de Urgență și reprezentanți ai altor structuri deconcentrate în teritoriu (dacă este cazul)

Atribuțiile ULD sunt următoarele:

- a. stabilește planul de acțiune pentru controlul bolii, în conformitate cu prevederile legale și recomandările primite de la UCD și îl aprobă;
- b. monitorizează implementarea planului de acțiune;
- c. stabilește responsabilități pentru membrii ULD, pe sectoare de activitate și zone teritoriale;
- d. analizează periodic progresele controlului bolii și eficiența acțiunilor întreprinse, luând măsurile ce se impun în completarea lor.

În exercitarea atribuțiilor, ULD emite ordine ale prefectului.

5.3.2. Unitatea Operațională Locală (UOL)

Unitatea Operațională Locală se constituie la nivelul DSVSA județeană ori a municipiului București.

Conducătorul UOL este Directorul executiv al DSVSAJ, respectiv a mn.București;

Adjunctul șefului UOL este Directorul adjunct al DSVSAJ, respectiv a mn.București.

Sub conducerea acestora se află cinci departamente:

5.3.2.1. Departamentul Organizare, aprovizionare și resurse (umane și materiale)

Șef departament: șef birou contabilitate din DSVSAJ; respectiv a mn.București

Adjunct departament: șef birou resurse umane din DSVSAJ respectiv a mn.București

Sarcini:

- i. Colaborare la instalarea CIT în teritoriu (dacă este cazul);
- ii. Asigurarea identificării personalului de intervenție (veterinari, evaluatori, echipa de ucidere a animalelor) și cazarea acestora;
- iii. Emiterea de decizii pentru asigurarea personalului (detașare, dacă este cazul);
- iv. Asigurarea necesarului de materiale (echipamente, reactivi, dezinfectanți, medii de transport, combustibil etc) prin contractele deja existente și din alte surse; .
- v. Aprovizionarea personalului de intervenție cu echipamente de protecție, materiale și alimente;
- vi. Identificarea și achiziționarea de echipamente tehnice și agregate electrice de rezervă;
- viii. Organizarea și finanțarea transporturilor de probe, materiale, personal, serviciu de curierat, distribuție materiale etc.;
- ix. Organizarea licitațiilor în vederea achizițiilor de echipamente, materiale și servicii;
- x. Asigurarea logisticii pentru sistemele de raportare și comunicare (sistem IT, bază de date și web-site propriu);
- xi. Pregătirea punctului de colectare pentru materialele uzate și folosite, inclusiv echipamente (dotări), în funcție de caz;
- xiii. Identificarea surselor de finanțare pentru acoperirea costurilor și cheltuielilor.

5.3.2.2. Departamentul Monitorizare, evaluare și planificare

Șef departament: șeful serviciului care se ocupă de sănătatea Animală din DSVSA județene, respectiv a mn.București;

Adjunct: Responsabili activități de combatere DSVSAJ respectiv a mn.București

Sarcini:

- i. Monitorizarea modului în care se implementează „planul de acțiune” stabilit în cadrul ULD;
- ii. Centralizarea datelor legate transmise din teritoriu, referitor la numărul și structura efectivilor de animale din zonele de control (protecție și supraveghere);
- iii. Evaluarea datelor oferite de investigația epidemiologică și elaborarea raportelor pentru CLCB;
- iv. Procesarea datelor în scopul raportării către ANSVSA și alte organizații;
- v. Colaborarea la elaborarea ”planului de intervenție” și a „planului de acțiune privind depopularea exploatației/exploatațiilor”; stabilirea priorităților în intervenție;
- vi. Stabilirea necesarului de materiale, personal, logistică și echipamente pentru intervenție, în colaborare cu departamentul „Organizare”;
- vii. Colaborare la stabilirea zonelor de control (protecție și supraveghere), inclusiv a restricțiilor;
- viii. Întocmirea documentației aferente stabilirii zonelor de protecție și supraveghere;

- ix. Stabilirea punctelor de dezinfecție la intrarea și ieșirea din localitate;
- x. Difuzarea deciziilor și reglementărilor cu privire la epizootii;
- xi. Evaluarea condițiilor pentru ridicarea măsurilor de control.

5.3.2.3. Departamentul Epidemiologie

Șef departament: Șef serviciului/biroului care se ocupă de sănătatea animală din DSVSAJ respectiv a mn.București

Adjunct: responsabilul cu bunăstarea animalelor din DSVSAJ respectiv a mn.București

Sarcini:

- i. Efectuarea investigațiilor epidemiologice în exploatarea afectată și cele de contact;
- ii. Evaluarea investigațiilor epidemiologice, în cooperare cu departamentul „monitorizare”.

5.3.2.4. Departamentul Comunicare externă

Șef grup: Purtător de cuvânt DSVSAJ respectiv a mn.București

Sarcini

- i. Întocmirea comunicatelor de presă și informarea presei în legătură cu evoluția evenimentelor legate de combaterea bolii;
- ii. Administrarea liniei telefonice de urgență;
- iii. Contribuie cu informații pentru comunicatele oferite de ANSVSA.

5.3.2.5. Departament: Centrul de Intervenție în Teren

Responsabil de centru: Medic Veterinar oficial DSVSAJ respectiv a mn. București sau Șef serviciului/biroului care se ocupă de sănătatea animală, numit prin ordin al CLCB.

Personalul CIT este detașat temporar din structurile administrative cu rol în controlul bolii, dar are următorul personal stabil:

- i. Secretar/ă;
- ii. Magazioner/ă;
- iii. (eventual) curieri.

5.3.2.6. Echipe implicate în controlul bolii, componente ale CIT¹

Calculul de persoane este stabilit pentru componența unei singure echipe; numărul de membri din echipă depinde de mărimea exploatarea în care sunt aplicate măsurile de control. Personalul este alcătuit din medicii oficiali și medicii veterinari de liberă practică concesionari de pe teritoriul județului. În cazul în care este nevoie de suplimentarea personalului, se va detașa personal suplimentar din alte județe.

5.3.2.6.1. Echipele de evaluare

Au sarcina de a evalua pierderile suferite de proprietar în urma uciderii animalelor în scop de diagnostic, la suspiciune, ori a confirmării bolii.

¹ Se alcătuiesc atâtea echipe câte se consideră necesare pentru activitățile de combatere.

Componența Comisiei de evaluare:

- a) reprezentantul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București;
- b) reprezentantul teritorial al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu atribuții în stabilirea valorii genetice a animalelor - Oficiul pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie;
- c) reprezentantul ULD din cadrul CLCB, desemnat de prefect;
- d) reprezentantul Unității locale de sprijin, respectiv primarul localității sau reprezentantul desemnat de către acesta.

Convocarea comisiei prevăzute la alin. (1) se face de către prefect la solicitarea scrisă a direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

La propunerea reprezentantului direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, comisia prevăzută la alin. (1) analizează și aprobă valoarea de înlocuire a animalului în funcție de valoarea genetică, zootehnică, de sex, vârstă, greutate, starea fiziologică, categoria de producție, la prețul pieței la data când a avut loc acțiunea de lichidare a focarului de boală, și de valoarea unitară medie calculată pe baza sumei totale a despăgubirii pentru animalele ucise.

5.3.2.6.2. Echipele de ucidere

În cazul în care uciderea nu se execută cu personal aparținând unor firme specializate, la nivelul CIT se organizează echipe de ucidere alcătuite din personalul identificat de fiecare DSVSA, absolvent al cursurilor de ucidere conforme cu Regulamentul 1099/2009, în cadrul Planului de contingență adaptat local.

Componența unei echipe de ucidere este următoarea:

- i. 1 veterinar;
- ii. 1 asistent pentru întocmirea evidențelor animalelor ucise;
- iii. 2-3 persoane pregătite pentru asomarea și uciderea animalelor și care dețin certificat de competență în acest scop;
- iv. 2 – 4 persoane cu competențe în dirijarea, manipularea și imobilizarea animalelor;
- v. 4 - 6 persoane pentru degajarea adăpostului și încărcarea animalelor în mijloacele de transport la fabrica de neutralizare;

5.3.2.6.3. Echipa de dezinfecție și deratizare

În cazul în care dezinfecția, dezinfecția și deratizarea nu se execută cu personal aparținând unor firme specializate, la nivelul CIT se organizează echipe DDD alcătuite din personalul identificat de fiecare DSVSA, în cadrul Planului de contingență adaptat la nivel județean.

Componența unei echipe DDD este următoarea:

- i. 1 – 3 persoane specializate în activitățile de DDD;

ii. 2 – 3 persoane care sa supravegheze funcționalitatea dezinfectoarelor rutiere și să asigure schimbul soluțiilor dezinfectante. Acest personal poate face parte din rândul altor structuri administrative parte a CLCB (jandarmi, pompieri, armată etc);

5.3.2.6.4. Echipa de monitorizare a implementării măsurilor de control

Din această echipă fac parte medicii veterinari din cadrul serviciului/biroului control oficial sănătate a animalelor și cei din serviciile de inspecție din DSVSAJ, respectiv a mn.București, sub directa îndrumare a șefului CIT.

5.3.2.6.5. Echipa pentru construcția dezinfectoarelor rutiere

Din această echipă fac parte 4-6 persoane din administrația locală parte a CLCB, cu atribuții în situațiile de urgență (jandarmi, pompieri, armată etc.).

5.3.2.6.6. Echipa de examinare clinică a efectivelor din zonele de restricție

Din echipa de examinare clinică a animalelor din zonele de restricție fac parte:

- i. 1-2 veterinari – medici veterinari concesionari de liberă practică;
- ii. 1 asistent veterinar pentru înregistrarea datelor.

5.3.2.7. Sarcinile Centrului de Intervenție

Centrul de Intervenție în Teren are ca principale responsabilități:

- i. Implementarea „Planului de acțiune” în focarul/focarele de boală;
- ii. Raportarea activităților legate de evoluția și controlul bolii către CLCB;
- iii. Afișarea de instrucțiuni privind semnalarea prezenței epizootiei: montare (instalare) panouri de avertizare, etc;
- iv. Blocarea căilor de acces către exploatarea infectată cu benzi, cordoane, grilaje, îndiguri, ș.a.m.d.;
- v. Controlul efectiv al mișcărilor și supravegherea animalelor din curțile/ exploatarea din zonele de protecție și supraveghere;
- vi. Transmiterea deciziilor și instrucțiunilor cu privire la măsurile de control către deținătorii de animale și alte persoane;
- vii. Organizarea/construcția, punerea în funcțiune, demontarea, supravegherea filtrelor de dezinfecție în exploatarea afectată de epizootie;
- viii. Efectuarea evaluării efectivelor și a stocurilor de produse, subproduse, material seminal, ovule, embrioni, furaje, gunoi de grajd etc. înainte de intervenția în focar, în vederea asigurării despăgubirilor;
- ix. Supravegherea efectuării curățeniei și dezinfecției adăposturilor și mijloacelor de transport, al carcaselor destinate distrugerii la o unitate de ecarisare etc.;
- x. Organizarea investigațiilor (examinărilor)/prelevărilor de probe în zonele stabilite, inclusiv a investigațiilor necesare ridicării restricțiilor;
- xi. Înlocuirea/eliminarea apelor reziduale din filtrele de dezinfecție;
- xii. Eliminarea materialelor și ustensilelor contaminate după curățare și dezinfectare;

ULD și UOL se întrunesc în ședință ordinară semestrial, pentru a discuta situația din teritoriu, și în ședință extraordinară, în cazul notificării scrise de suspiciune de boală, transmisă de către directorul executiv al DSVSAJ respectiv a mn.București Prefectului, în calitatea acestuia de conducător al ULD sau în alte situații.

În exercitarea atribuțiilor ULD emite decizii și instrucțiuni.

5.3.3. Unitatea Locală de Sprijin

ULS, în funcție de specificul epizootiei, are în componență reprezentanți ai primăriilor comunităților afectate și reprezentanți ai celorlalte structuri implicate în controlul bolii (Direcția Județeană pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, Autoritatea Județeană de Sănătate Publică, Agenția Județeană pentru Protecția Mediului, Garda de Mediu, Romsilva etc.) la nivel local.

Sarcina ULS este să asigure personalul, materialele, mijloacele și logistica necesare CLCB pentru a-și îndeplini sarcinile.

CAPITOLUL VI: PLANUL DE ACȚIUNE PRIVIND INTERVENȚIA ÎN FOCAR ȘI DEPOPULAREA EXPLOATAȚIILOR

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1099/2009, privind protecția animalelor în momentul uciderii, la Cap. 4, art. 18, este prevăzut ca, înainte de depopularea exploatațiilor, fiecare autoritate competentă responsabilă de o operație de depopulare să stabilească un plan de acțiune – intervenție, atât pentru a asigura respectarea normelor prevăzute în sus-pomenitul regulament, cât și pentru a stabili ordinea activităților pentru asigurarea deplinei eficiențe în depopularea efectivelor. Acest plan de acțiune asigură coordonarea întregii activități de o manieră previzibilă și eficientă.

Necesitatea planului de acțiune este stipulată, de asemenea, și de prevederile Codului de Sănătate al Animalelor Terestre al OIE, Capitolul 7.6, art. 7.6.4. (Considerații în planificarea uciderii umane a animalelor).

Planul de depopulare este, la rândul lui, parte a unui plan mai larg de acțiune privind intervenția în focar, ce este elaborat la nivelul UOL a CLCB (DSVSA) și supus discuției și aprobării în plenul CLCB.

În elaborarea planului pentru depopularea exploatațiilor, este esențial ca metoda de ucidere aleasă să fie sigură, ușor de aplicat și să ofere garanția că toate animalele sunt ucise rapid și în mod uman.

Scopul planului de depopulare este :

- i. să asigure că activitățile de depopulare sunt efectuate corespunzător;
- ii. să asigure depopularea fermei în mod rapid și eficient;
- iii. să respecte cerințele de siguranță pentru protecția oamenilor care participă la depopulare;
- iv. să respecte cerințele de ucidere a animalelor în condiții de siguranță și bunăstare;
- v. să confere siguranța că ferma este gata pentru repopulare la încheierea aplicării măsurilor de control.

Planul de depopulare trebuie să cuprindă:

- i. obiectivele și scopul activităților de depopulare;
- ii. numărul adăposturilor, specia și numărul de animale care trebuie ucise;
- iii. metodele de asomare și ucidere, condițiile de utilizare, parametrii cheie (cantitate substanță, timp expunere etc);
- iv. echipamentul, personalul și materialele necesare;

- v. ordinea depopulării, ținând cont de vârsta și starea fiziologică a animalelor;
- vi. numărul și componența echipelor de ucidere;
- vii. șeful operațiunii de depopulare;
- viii. planificarea timpului necesar depopulării;
- ix. locurile de ucidere a animalelor

Planul de intervenție în focarul de boală stabilește:

- i. locul de amplasare a CIT (dacă este cazul);
- ii. desemnarea persoanei însărcinate cu supravegherea activităților de control al bolii;
- iii. numărul și componența echipelor de intervenție;
- iv. facilitățile, materialele și echipamentele necesare activităților de control și sursele din care acestea vor fi procurate;
- v. planificarea timpului necesar derulării fiecărei activități;
- vi. unitatea de ecarisare autorizată la care se va efectua distrugerea cadavrelor rezultate în urma depopulării;
- vii. în cazul în care nu există unități de ecarisare autorizate în apropiere, locurile de pe teritoriul județului unde se vor putea utiliza metodele alternative de distrugere (îngropare/ardere);
- viii. metodele de dezinfecție alese;
- ix. aspecte speciale referitoare la respectarea biosecurității și a unor aspecte de mediu (dacă este cazul);
- x. previzibilitatea limitărilor/problemelor care ar putea apărea în timpul activităților de depopulare.

Planul de acțiune va fi aprobat în plenul CLCB și va fi comunicat:

- i. tuturor partenerilor operaționali care contribuie la combaterea focarului, pentru a fi strict respectat;
- ii. proprietarului exploatației/agentului comercial (după caz) unde s-au instituit restricțiile;
- iii. ANSVSA spre informare și pentru monitorizarea activităților de combatere.

Pe baza acestui plan, directorul executiv al DSVSA județeană va superviza activitățile de control al bolii.

CAPITOLUL VII

COOPERAREA ÎNTRE CNCB, CLCB și ALTE AUTORITĂȚI

Gestionarea, controlul și eradicarea focarelor de boală solicită răspunsul coordonat al ANSVSA, împreună cu alte autorități și organisme ale statului parte componentă a CNCB ori CLCB.

În funcție de mărimea și extinderea focarului, următorii parteneri operaționali vor fi implicați în cooperarea cu ANSVSA în activitățile de combatere ca răspuns la confirmarea unui focar.

7.1. Ministere și organizații guvernamentate cu rol cheie

7.1.1. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (MMA), Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM)

MMA este structura administrativă publică pentru protecția și îmbunătățirea mediului în România. La nivel județean, politica MMA este implementată prin ANPM și prin cele 42 de filiale județene.

ANPM are rolul cheie de a autoriza activitățile cu impact potențial asupra mediului și de a asigura conformarea cu prevederile legale.

În timpul focarelor de boală, agențiile de mediu locale vor conlucra cu autoritățile locale veterinare, acordând sprijin pentru minimalizarea impactului pe care îl au activitățile de eradicare a unui focar asupra mediului și vor identifica soluții pentru ecarisarea alternativă, acolo unde metodele de ecarisare convenționale nu pot fi aplicate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare menționate în Regulamentul (EU) 1069/2009/EU.

MMA și ANPM are următoarele sarcini:

- i. participă la întrunirile CNCB și CLCB, prin reprezentanții lor la vârf și la formularea și adoptarea deciziei referitoare la măsurile de adoptat în focarul de boală;
- ii. acordă consultanță CNCB și CLCB, în special în ceea ce privește opțiunile de distrugere a cadavrelor în zona de interes, prin îngropare, sau prin ardere, apoi îngropare;
- iii. identifică și aprobă terenurile de pe raza județului care pot servi neutralizării alternative, în conformitate cu prevederile Regulamentului 1069/2009;
- iv. stabilesc terenurile și suprafețele unde pot fi desfășurate acțiuni de denaturare a dejecțiilor și gunoii și/sau orice alte materiale contaminate;
- v. acolo unde este cazul, execută analiza de risc privind impactul activităților de recuperare a terenurilor folosite pentru îngroparea cadavrelor și deversarea apelor reziduale rezultate în urma combaterii focarului;
- vi. consiliază în probleme privind prevenirea poluării în urma operațiunilor de curățare și dezinfecție;
- vii. monitorizează impactul pe care îl au activitățile de control al focarelor de boală asupra mediului, în directă cooperare cu Garda de Mediu.

În timpul evoluției focarelor de boală, Agenția de mediu va furniza, acolo unde este cazul, ofițeri de legătură cu nivelele de legătură strategic (ANSVSA), tactic (CNCB) și operațional (CLCB).

7.1.2. Ministerul Afacerilor Interne (MAI)

Ministrul Afacerilor Interne conduce Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență în cadrul căruia se organizează CNCB. Sarcinile CNSSU și CNCB au fost descrise la capitolele IV și V.

Din MAI fac parte Poliția Română, Jandarmeria Română, Poliția de Frontieră, Instituția Prefectului și IGSU - ISU.

7.1.2.1. Poliția Română și Jandarmeria Română

Rolul forțelor de poliție și jandarmerie în combaterea focarelor de boală este de a menține ordinea publică și de a proteja personalul veterinar în timpul aplicării măsurilor de control, acolo unde proprietarul se opune intervenției. Implicarea este dependentă de severitatea și de natura cerințelor. Sarcinile forțelor de poliție și jandarmerie sunt:

- i. să participe la întrunirile CNCB și CLCB, prin reprezentanții lor la vârf și la formularea și adoptarea deciziei referitoare la măsurile de adoptat în focarul de boală.
- ii. să conlucreze strâns cu autoritățile locale pentru a controla mișcările de animale și pentru respectarea restricțiilor în zonele de control a bolii, stabilite de CLCB;
- iii. să furnizeze consultanță autorităților veterinare în gestionarea și coordonarea incidentelor majore;
- iv. să supravegheze, în colaborare cu autoritățile locale, respectarea restricțiilor asupra mișcărilor de animale în zonele de protecție și de supraveghere;
- v. să furnizeze sprijin în urgențe, în mod special la obținerea permisului de acces în exploatații (ferme/curți);
- vi. să participe la instalarea barierelor pe drumurile de acces, acolo unde restricțiile o cer.
- vii. să gestioneze perturbările liniștii publice ce pot apărea la locurile de neutralizare a cadavrelor și de impunere a restricțiilor de mișcare a animalelor;
- viii. să ajute la oprirea și verificarea în trafic a legalității și respectarea prevederilor Reg. 1/2005 a transporturilor de animale;
- ix. să participe la supravegherea operațiunilor de neutralizare prin incinerare la fața locului, ca metodă alternativă și ia măsuri pentru a preîntâmpina eventualele incendii.

7.1.2.2. Poliția de Frontieră

Rolul Poliției de Frontieră în evoluția focarelor de boli majore este:

- i. să participe la întrunirile CNCB și CLCB, prin reprezentanții lor la vârf și la formularea și adoptarea deciziei referitoare la măsurile de adoptat în focarul de boală;
- ii. să controleze, la punctele de trecere ale frontierei de stat, legalitatea și circulația transporturilor de animale susceptibile, precum și mărfurile alimentare interzise în bagajele călătorilor.

7.1.2.3 Instituția Prefectului

În cadrul CLCB, Instituția Prefectului, prin conducerea sa la vârf, formulează și elaborează decizia privind managementul controlului focarelor de boli majore, coordonând colaborarea instituțiilor de la nivel local parte a acestui organism. Sarcinile Instituției Prefectului au fost specificate în capitolul VI, odată cu sarcinile ULD.

7.1.2.4. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) și Inspectoratele pentru Situații de Urgență (ISU)

Sarcinile IGSU în controlul bolilor majore sunt următoarele:

- i. participă la întrunirile CNCB și CLCB, prin reprezentanții lor la vârf și la formularea și adoptarea deciziei referitoare la măsurile de adoptat în focarul de boală.
- ii. coordonează acțiunile angajaților proprii (ISU, pompieri) implicate în managementul situațiilor de urgență;

- iii. asigură logistica intervenției structurilor proprii și pune la dispoziția altor structuri tehnică, materiale și echipamente, dacă le deține;
- iv. contribuie la construirea și supravegherea filtrelor de dezinfecție rutiere;
- v. participă la supravegherea operațiunilor de neutralizare prin incinerare la fața locului, ca metodă alternativă și ia măsuri pentru a preveni eventualele incendii.
- vi. asigură alte operațiuni din categoria “situațiilor de urgență” identificate în cadrul CLCB ca necesare în controlul bolii.

7.1.3. Organe de specialitate ale administrației publice centrale: Garda de Mediu.

Sarcinile Gărzii de Mediu în controlul bolilor majore sunt următoarele:

- i. participă la întrunirile CNCB și CLCB, prin reprezentanții lor la vârf și la formularea și adoptarea deciziei referitoare la măsurile de adoptat în focarul de boală;
- ii. monitorizează impactul pe care îl au activitățile de control al focarelor de boală asupra mediului, în directă cooperare cu Ministerul Mediului, Pădurilor și Apelor și Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- iii. sancționează încălcarea prevederilor legale privind protecția mediului, prevenirea riscurilor și limitarea amenințărilor de ordin ecologic, respectiv poluarea resurselor de apă, a aerului, diminuarea fertilității solului în timpul activității de control al focarelor de boli majore;
- iv. controlează activitățile cu impact asupra mediului înconjurător și aplică sancțiuni contravenționale prevăzute de legislația în domeniul protecției mediului;
- v. controlează modul de respectare a legislației de mediu privind ariile naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei, faunei sălbatice și acvaculturii în activitatea de control al focarelor de boli majore;
- vi. urmărește respectarea condițiilor din autorizația de mediu în activitatea de control al focarelor de boli majore.

8.1.4. Consiliile locale și primăriile (județene, municipale și orășenești)

Consiliile locale și primăriile sunt parteneri operaționali în răspunsul la focarele de boală, ca unități locale de sprijin. Ele joacă un rol cheie în întărirea și implementarea strategiilor de control al bolii și sunt implicate în accesul rapid la resursele locale. Ele joacă, de asemenea, un rol semnificativ în furnizarea de sprijin pentru educarea populației la nivel local.

În timpul unui focar, primăriile locale vor asista CIT cu personal, vehicule, logistică și spații, la solicitarea CLCB. Nivelul asistenței va depinde de circumstanțele locale și de presiunile care pot apărea.

Sarcina primăriilor locale este să:

- i. colaboreze cu reprezentanți ai jandarmeriei la instalarea semnelor și panourilor de avertizare pe căile de acces din zonele de protecție și de supraveghere și în jurul fermelor/curților unde boala a fost confirmată. Aceste semne se vor instala și pe drumurile ce delimitează granițele zonelor de protecție și de supraveghere.
- ii. participe la evaluarea animalelor, în vederea despăgubirii acestora;

- iii. acorde sprijin, în cazul neutralizării alternative a teritoriului, prin identificarea și punerea la dispoziție a terenurilor pentru incinerare/în gropare;
- iv. pună la dispoziție utilajele și să sprijine cu personal activitățile referitoare la încărcare, săpare, astupare etc. ce se pot ivi în activitatea de neutralizare alternativă;
- v. colaboreze cu reprezentanți ai jandarmeriei în sprijinirea activităților de pază a obiectivelor, dacă este cazul.

CAPITOLUL VIII GRUPUL NAȚIONAL DE EXPERTI (GNE)

GNE reprezintă un organism cu rol consultativ, alcătuit din experți în domeniul legislației europene privind combaterea pestei porcine africane.

Experții din GNE pot fi recrutați din rândurile experților privați în combaterea bolilor, ori, dacă acest lucru nu este posibil, din rândul experților din administrația veterinară centrală și de la nivelul județelor care au o bogată experiență în controlul bolilor,

GNE se constituie prin ordin al Președintelui, iar grupul de experți se întâlnește ori de câte ori este necesar.

Componența Grupului de Experți *

- dr. Nicolae Lazăr, ANSVSA
- dr. Maria Mihăiță, ANSVSA
- dr. Mihai Puia, DSVSA Ialomița
- dr. Gheorghe Puchianu, LSVSA Brașov
- dr. Adrian Popa, DSVSA Timiș
- dr. Sandu Tolea, DSVSA Dâmbovița
- dr. Felix Ardelean, DSVSA Satu Mare
- dr. Aurel Indrie, DSVSA Bihor
- dr. Daniel Donescu, IDSA

* În funcție de necesități, Grupul de Experți se completează cu experți din alte domenii, în vederea soluționării problemelor apărute.

Atribuțiile grupului național de experți

Experții care fac parte din acest grup trebuie:

1. Să asigure expertiză în domeniile solicitate și să sprijine autoritatea veterinară centrală în activitățile de pregătire pentru abordarea situațiilor de urgență;
 2. Să-i consilieze pe Șeful Serviciilor Veterinare (SSV) și autoritățile locale în ceea ce privește conduita de intervenție și metodele de abordare a focarului de boală în funcție de extinderea acestuia și de realitatea din teren;
 3. Să-i consilieze pe Șeful Serviciilor Veterinare (SSV) și pe autoritățile locale cu privire la stabilirea zonelor de restricție și a amplasării punctelor de dezinfecție pe drumurile de acces către exploatații;
 4. Să-i consilieze pe Șeful Serviciilor Veterinare (SSV) și pe autoritățile locale cu privire la metodele cele mai potrivite referitoare la ucidere și la ecarisarea teritoriului;
 5. Să analizeze datele obținute prin anchetele epidemiologice și să ajute la stabilirea sursei de infecție a bolii.

CAPITOLUL IX RESURSE

9.1. RESURSE DE PERSONAL

În evoluția focarelor de PPA este necesară dislocarea rapidă a unui număr mare de personal și de echipament spre CLCB. Această responsabilitate revine departamentului „Organizare, aprovizionare și resurse (umane și materiale)” a UOL din cadrul CLCB.

CLCB trebuie să mențină o listă a personalului veterinar care poate fi contactat la momentul suspiciunii sau confirmării unui focar de PPA. Lista reprezintă planul de contingență al județului respectiv pentru PPA. În această listă trebuie incluse tot personalul calificat și experimentat în creșterea speciilor susceptibile la boală și în combaterea bolii, din cadrul județului, cu datele de contact ale fiecăruia. O linie telefonică de tip help-line trebuie să fie disponibilă pentru public, la nivelul fiecărei DSVSAJ, pentru anunțarea suspiciunilor de PPA.

Numărul de persoane care operează în fiecare CLCB atunci când pesta porcina africană este confirmată va fi dictat de numărul de focare și de mărimea zonelor de protecție și de supraveghere.

Personalul CLCB va include:

- Personal administrativ de la nivel local instruit în managementul situațiilor de urgență din domeniul sanitar veterinar, în cazul apariției PPA;
- Veterinari instruiți în diagnosticul PPA, ucidere, măsuri de biosecuritate și alte proceduri ce se aplică în zonele de control, operațiunile de control a mișcării animalelor în teritoriu și alte restricții.
- Personal tehnic auxiliar la nivelul CLCB, instruit în diverse operațiuni (de exemplu: evaluarea animalelor, proceduri care se execută în curțile infectate, și operațiuni privitoare la controlul mișcărilor).

În cazul în care se consideră că personalul de la nivelul DSVSAJ nu este suficient pentru activitățile de combatere (medicii zonali și medicii veterinari de liberă practică împuterniciți și personal tehnic ajutător), va fi angajat personal suplimentar din categoria personal de specialitate care lucrează în alte structuri (medici și personal tehnic din abatoare, medicii veterinari de liberă practică din cabinetele veterinare, medicii veterinari pensionari, personal instruit în ucidere din abatoare etc.) care să efectueze activitățile de combatere necesare, în funcție de numărul exploatațiilor și de amploarea evenimentului. (Calculul necesarului de personal va avea în vedere faptul că un medic veterinar oficial poate vizita și inspecta în zona de protecție și de supraveghere a fiecărui focar, în medie, porcii din maximum 2 localități pe zi, iar necesarul de echipe instruite trebuie să asigure examinarea a până la 5 focare de boală în orice moment).

9.2. RESURSE DE ECHIPAMENT ȘI ALTE FACILITĂȚI MATERIALE

La nivel local, CLCB trebuie să aibă acces imediat și să poată procura rapid echipamentele de protecție și facilitățile materiale care să asigure implementarea întregului set de măsuri pentru controlul bolii. O parte din aceste echipamente și materiale va fi stocată pentru cazuri de necesitate la nivelul DSVSAJ, iar restul trebuie să poată fi achiziționat rapid, în condițiile prevăzute de legislația privind achizițiile din surse publice sau private în vigoare. Modul de achiziție rapidă este cuprins în capitolul II al prezentului plan de contingență.

Echipamentul consumabil trebuie să existe la DSVSAJ, chiar și în timp de „liniște” epidemiologică, în eventualitatea unei intervenții de urgență.

Mijloacele fixe și echipamentele grele trebuie să se afle în dotarea fiecărei Prefecturi județene, a consiliilor locale, ori a ISU, achiziționate în condițiile legii.

Stocul trebuie să cuprindă:

a. Mijloace consumabile

- echipament de protecție: măști, mănuși, ochelari de protecție, salopete etc. (50-100 buc. din fiecare, cel puțin)²;
- dezinfectante eficiente față de agenții infecțioși, detergenți și săpun³;
- pompe de curățare și dezinfecție, lopeți, razuri etc. (5 buc. din fiecare, cel puțin)⁴;
- mijloace de ucidere – asomatoare (5 buc. Conform Ord. ANSVSA 74/2009);
- echipament pentru prelevarea de probe (5 truse, cel puțin);
- benzi pentru delimitarea teritoriului (20000 m);
- hărți detaliate ale județului (2 buc.)⁵;
- echipament de vaccinare (seringi automate și ace de schimb) (5 buc, cel puțin)⁶;
- alte consumabile considerate necesare.
- afișe și pancarte de avertizare ori de interzicere pentru bolile pentru care există planuri de contingență.

Echipamentele și materialele stocate vor fi întreținute corespunzător, inventariate și verificate periodic pentru aprecierea gradului de deteriorare, în vederea înlocuirii.

b. Mijloace fixe

- a. diferite vehicule;
- b. escavatoare;
- c. pompe adecvate pentru spălare sub presiune și dezinfecție;
- d. cisterne;
- e. generatoare electrice;
- f. arzătoare pentru sterilizare;

c. Echipamentele grele (cum ar fi utilaje pentru uciderea sau îngroparea animalelor, etc) trebuie asigurate și pregătite în timp de “pace” epidemiologică prin contactarea deținătorilor de asemenea echipamente pentru a se asigura procurarea acestora în caz de necesitate.

² Se apreciază că stocul trebuie să fie suficient pentru intervenția în cinci focare de boală care evoluează într-o exploatare non-profesională, ori într-o exploatare profesională cu până la 1000 de animale;

³ Cantitate dezinfectant care, preparată, să fie suficientă pentru dezinfecția unei suprafețe de 20000 m²

⁴ Suficiente pentru intervenția în cinci focare de boală care evoluează într-o exploatare non-profesională, ori într-o exploatare profesională cu până la 1000 de animale;

⁵ Una pentru sedințele operative ale UOL și una pentru ședințele operative ale ULD;

⁶ Necesare pentru dotarea a cinci echipe de vaccinare.

9.3. CAPACITĂȚI DE LABORATOR

Examenele de laborator pentru evidentierea virusului pestei porcine africane sunt efectuate de către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, Institutul Național de Referință pentru PPA, ori la laboratoarele județene autorizate și arondate în acest scop: Satu-Mare, Suceava și Tulcea (plus laboratoarele care se vor mai autoriza în cursul anului 2016).

Laboratoarele pentru diagnosticul Pestei Porcine africane va funcționa în conformitate cu condițiile recunoscute de strictă securitate, așa cum sunt indicate în Standardele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul pestos porcine, elaborate de Comisia Europeană.

Sarcinile și responsabilitățile Laboratorului Național de Referință sunt următoarele:

- Stabilirea și confirmarea diagnosticului în PPA;
- Asigurarea colaborării cu Laboratorul de Referință pentru Pesta Porcină Africană al Comunității Europene, cu referire la standardele și metodele de diagnostic pentru pestă porcine africană și diagnosticul diferențial;
 - Stocarea culturilor celulare de origine de la suine, monocite și macrofage folosite în diagnostic împreună cu virusul și/sau a serurilor standardizate și a celorlalți agenți de referință;
 - Furnizarea informațiilor și efectuarea de instruirii ulterioare cu laboratoarele județene, în scopul mării posibilităților, în special prin:
 - colectarea datelor și a informațiilor despre metodele de diagnostic și de diagnostic diferențial utilizate și transmiterea acestor informații la autoritatea competentă centrală a României;
 - elaborarea și implementarea planurilor necesare pentru instruirea ulterioară a experților în diagnostic de laborator în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic;
 - organizarea unei întâlniri anuale cu reprezentanții laboratoarelor județene în care se vor prezenta noutățile în tehnicile de diagnostic;

Laboratorul Național de Referință pentru Pesta porcine africană supervizează măsurile de securitate ce trebuie luate de laboratoarele județene cu privire la diagnosticul pestei porcine africane, în conformitate cu standardele minime în domeniu. În scopul utilizării unor virusuri în unele laboratoare este necesară obținerea aprobării sanitare veterinare de la ANSVSA, ținând cont de legislația sanitară veterinară în vigoare.

Laboratorul Comunitar de Referință pentru PPA este El Centro de Investigación en Sanidad Animal - Valdeolmos (Madrid) Spain.

Laboratorul Național de Referință pentru PPA are sediul la: Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Str. Dr. Staicovici, Nr. 63, sector 5, București.

CAPACITATEA DE LUCRU SĂPTĂMÂNALĂ A LABORATORULUI E stabilită în planul de contingente al LNR-PPA

CAPITOLUL X VACCINAREA DE URGENȚĂ

Utilizarea vaccinării împotriva PPA în statele membre ale UE este strict interzisă. Deși încă nu există un vaccin disponibil pentru imunizarea în PPA, producerea, manipularea, depozitarea și distribuirea unui eventual vaccin pe teritoriul Comunității europene se află control oficial.

CAPITOLUL XI PROGRAME DE INSTRUIRE A PERSONALULUI

Personalul veterinar implicat în combaterea bolii trebuie instruit periodic, prin sesiuni de instruire și prin exerciții de simulare în timp real și în sală.

Conform Directivei europene 2002/60/CE pentru pregătirea reacției la boală, trebuie organizate:

- acțiuni de formare privind semnele clinice, ancheta epidemiologică și combaterea pestei porcine africane;
- exerciții de alertă, organizate cel puțin de două ori pe an;
- acțiuni de formare în tehnicile de comunicare, cu scopul de a organiza campanii de sensibilizare privind apariția epizootiei curente, adresate autorităților, fermierilor și medicilor veterinari.

Personalul veterinar din Laboratorul Național de Referință trebuie să urmeze, de asemenea, cursuri de instruire periodice, cel puțin o dată pe an;

Instruirea personalului din DSVSA județene se va face în:

- seminarii, grupuri de lucru și exerciții de simulare privind diagnosticul și controlul PPA, organizate de ANSVSA, ori DSVSAJ; la nivelul organismului care organizează instruirea trebuie să fie disponibile dosarele după care au fost organizate instruirile, cu semnatura de prezență a personalilor instruite.
- în instruirile ale personalului veterinar, administrativ și tehnic organizate la nivelul DSVSA județene, trebuie să se insiste, ca tematică, pe măsurile imediate de control ale bolii (în primele 12 ore);

Personalul din laboratoare trebuie să fie instruit cu privire la noile echipamente pentru laboratoare și teste de diagnostic pentru PPA, după manualul de diagnostic și după planul de contingență pentru laborator. La nivelul organismului care organizează instruirea trebuie să fie disponibile dosarele după care au fost organizate instruirile, cu semnatura de prezență a personalilor instruite.

Până în anul 2016, personalul din DSVSA județene a fost instruit în ceea ce privește recunoașterea clinică a PPA, intervenția în focarele de pestă porcină africană la porcii domestici și în cazurile de pesta porcină africană la porcii mistreți.

CAPITOLUL XII PROGRAME DE INFORMARE ȘI DE CONȘTIENȚIZARE A POPULAȚIEI

Atât în timp de liniște epidemiologică, cât și în perioadele de evoluție a bolii, CNCB trebuie să informeze și conștientizeze publicul prin:

- Afișarea în locuri publice de material informativ referitor la boală;
- Tipărirea de broșuri informative;
- Anunțuri media și internet;
- Ședințe informative publice.
- Publicitate intensivă la acutizarea bolii.

Modele de afișe, dispoziții și anunțuri pot fi consultate în Manualul Operațional.

Atunci când există un risc ridicat privind evoluția peștei porcine africane în Uniunea Europeană sau țări terțe în jurul României, Guvernul va iniția o campanie de informare a populației asupra acestui aspect precum și riscului pentru România, prin intermediul mass-media – TV și articole în presa scrisă. De asemenea se va înființa o linie telefonică de urgență la nivel central și județean la care se pot solicita informații cu privire la boală și evoluția acesteia.

Crescătorii vor fi anunțați că vor primi despăgubiri pentru animalele bolnave găsite în exploatații. Modele de afișe, dispoziții și anunțuri pot fi consultate în Manualul Operațional pentru PPC și PPA.

Fiecare DSVSAJ, va avea cel puțin o copie a Planului Național de Contingentă pentru pesta porcina africană, pentru instrucțiuni.

CAPITOLUL XIII

DISTRUGEREA CADAVRELOR ÎN CAZUL UNEI EPIDEMII MAJORE

Uciderea animalelor și distrugerea carcaselor în cazul izbucnirii unui focar de pestă porcina africană se va face cât mai rapid posibil, pentru a împiedica răspândirea bolii în exploatațiile de contact.

Distrugerea carcaselor se poate face prin două metode:

- Convențional (prin denaturarea în unități specializate);
- Alternativ, acolo unde este depășită capacitatea de neutralizare a cadavrelor sau unde condițiile epidemiologice o impun. Pot fi folosite metode alternative de ecarisare ca incinerarea și îngroparea, în conformitate cu prevederile Reg. Parlamentului European și Consiliului Nr. 1069/2009.

Daca se hotărăște folosirea acestor metode, trebuie întâi să fie consultată Agenția Locală pentru Protecția Mediului, cu privire la locurile potrivite ce vor fi folosite.

Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze Comisia Europeană despre:

- Recurgerea la posibilitățile prevăzute mai sus cu privire la materiile din categoria 1 și 2 de risc;
- Zonele clasificate ca fiind “zone îndepărtate”, în scopul aplicării prevederilor respectivului articol și motivele acestei clasificări.

De asemenea, Ordonanța de Guvern 47/2005 prevede și ea, la art. 7, alin. 1 dreptul autorităților veterinare competente de a dispune incinerarea și/sau îngroparea deșeurilor de origine animală, în cazul unui focar de boală epizootică, atunci când nu sunt îndeplinite cerințele de colectare în siguranță de către unitățile de ecarisare și există posibilitatea răspândirii unor boli transmisibile ale animalelor.

Descrierea metodelor de ucidere și de distrugere a carcaselor este cuprinsă în procedurile din manualul operațional pentru PPC.

Detalii privitoare la amplasarea și marcarea acestor locuri pot fi consultate în Manualul Operațional pentru PPC și PPA.